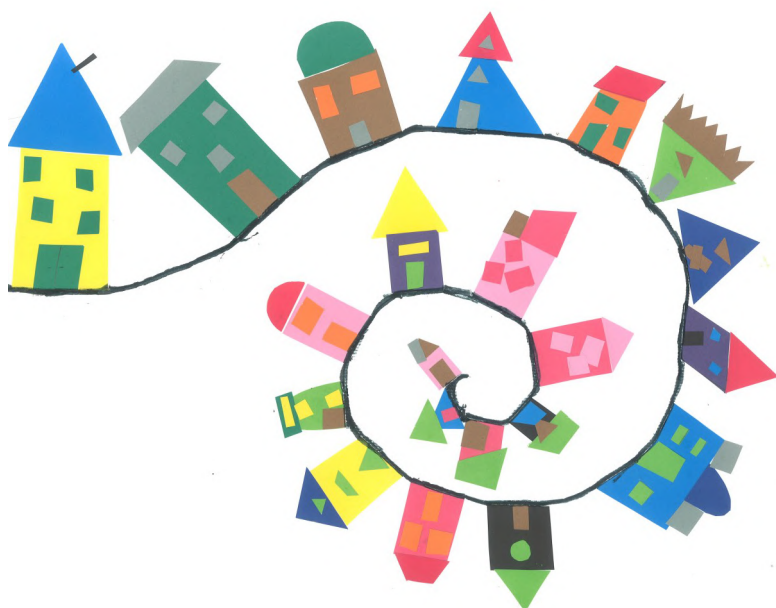

GLAS IZPOD HRUŠEVCE
šolsko glasilo 2019/2020

OSNOVNA ŠOLA ANTONA MARTINA SLOMŠKA VRHNIKA

Nuša Bratina, 3. a

Napovednik

Še eno šolsko leto je za nami. Najbrž si že vsi pošteno želimo od-
diha od šolskih obveznosti. Kmalu bomo lahko pozdravili poletje in
uživali v dolgih dnevih, ko se bomo lahko bolj posvetili našim pro-
stočasnim dejavnostim. Za dva meseca bomo šolske torbe posta-
vili v kot, kajti pred nami so zaslužene počitnice. Da pa vam kljub
poležavanju na plaži in druženju s prijatelji ne bi bilo dolgčas, smo
za vas pripravili novo številko šolskega glasila Glas izpod Hruševce.

In kaj šolsko glasilo ponuja tokrat?

Najprej bi vas radi seznanili, da se že pripravljamo na 20-letnico,
ki jo naša šola obeležuje v tem letu. Ker pa nas je zmeraj več in
potrebujemo vedno več prostora, je nova pridobitev tudi dograje-
na jedilnica, ki bo hkrati služila kot večnamenski prostor.

Tudi v tem šolskem letu smo pripravili zanimive aktivnosti, gostili
različne goste, prav gotovo pa je letošnje šolsko leto zaznamovalo
tudi šolanje na daljavo. Slomški smo bili v tem času zelo pridni in
inovativni. Kaj vse smo počeli, ko je pouk potekal na nekoliko dru-
gačen način, vam predstavljamo v besedi in sliki.

Letošnje glasilo je polno zanimivih, aktualnih in sproščujočih tem
in prav vseh vam res ne morem izdati v uvodu. Lahko pa vas prijaz-
no povabim, da ga preberete in se o tem pričate tudi sami.

Pa prijetno branje!

dr. Vesna Jurač, urednica

Iz vsebine ...

O NAŠI ŠOLI	4
IZ ŠOLSKE KNJIŽNICE	8
IZ DNEVNIKA ŠOLE V NARAVI	11
PRI NAS SE JE DOGAJALO ...	15
MI SMO FIT!	28
IZ PODALJŠANEGA BIVANJA	31
LITERARNI KOTIČEK	33
TUJEJEZIČNO	42
MI SMO (ZA) EKO!	45
ŠOLANJE NA DALJAVO	56
NI ČASA ZA DOLGČAS	72

KOLOFON

Šolsko leto:

2019/2020

Uredila, oblikovala in lektorirala:

dr. Vesna Jurač

Naslovnica:

David Pirnat

Likovni izdelki:

izbor učiteljev in učiteljic OŠ

Antona Martina Slomška Vrhnika

Fotografije:

arhiv OŠ Antona Martina Slomška
Vrhnika

Spletna izdaja in naklada 20 izvodov

○ NAŠI ŠOLI

Šola pripoveduje

Neža Gaberšek, 4. b

Sem osnovna šola Antona Martina Slomška. Stojim na Vrhniki. Povedala vam bom svojo zgodbo.

K meni pridejo otroci vsak dan. Zelo se jih razveselim, kajti so zelo pridni. Včasih se skregajo ali pa si nagajajo, vendar se hitro pobotajo. Ni mi všeč ko kdaj kdo odvrže smeti. Ampak všeč mi je, ko kaj takega vidijo učitelji ali učiteljice, ki takšne učence takoj okarajo in ti nato počistijo za seboj. Veselim se, ko vsako leto pridejo novi učenci z rumenimi rutkami, in ko spoznam različne starše. Vsako leto pa vidim tudi vedno več učiteljev in učiteljic. Zelo mi je všeč vljudnost, posebej, ko kdo komu odpre vrata. Zahvaljujem pa se vsem čistilkam, ki me čistijo vsak dan. Všeč mi je, ko otroci čakajo na avtobus, ker se igrajo različne igre. Ko pa gledam na igrišče, pa vidim tam tako veliko otrok, da se mi skoraj zmeša od kričanja. Ko imajo otroci pouk, je vse tiho. Takrat se počutim malo osamljeno. Vendar kmalu zaslišim zvonec in takrat ni več tišine. Zelo osamljeno se počutim posebej takrat, ko so vsi otroci dva dni doma. Temu rečejo vikend. Včasih grejo za dlje časa domov. Takrat so počitnice. Takrat samo lenarim in komaj čakam, da jih spet vidim. Tega, kar pa se je zgodilo letos, pa ne

vpoznam. Otroci so že pet tednov doma, vendar to niso počitnice. Slišala sem da so doma zaradi neke bolezni, ki se ji reče korona virus ali covid 19. Zelo sem žalostna ko vidim nekatere z maskami hoditi po ulici. Upam pa da bodo otroci kmalu prišli nazaj k meni in se družili.

V letošnjem letu naša šola praznuje okrogel rojstni dan.
Stara bo 20 let!

Bogatejši smo za nov šolski prizidek

Vesna Jurač

Tudi v tem šolskem letu se je naša šola nekoliko povečala. Dobili smo namreč nov šolski prizidek, ki bo služil kot jedilnica in večnamenski prostor, ki smo ga že zelo pogrešali.

Od jeseni do pomladi so potekala gradbena dela. Kmalu za tem pa je jedilnica začela služiti tudi svojemu namenu.

Sedaj imamo na šoli primeren prostor, ki bo pripomogel k še kakovostnejšemu izvajanju naših aktivnosti.

PESEM O NAŠI ŠOLI

Ana Beber Boštjančič, 9. a

Leta 2000 so šolo zgradili
ter učence vanjo spustili.
Šola po Slomšku se imenuje,
saj se o njem učimo, kar nam ni tuje.

Za osemnajsti rojstni dan si je prizidek zaželela,
saj je že pokala po šivih in jih skoraj ni več imela.
Novega prizidka smo se razveselili in
proslavo priredili.

Zdaj, ko skoraj dvajset je že stara,
se je korona prikazala,
učence iz šole nagnala
in jih z računalniki povezala.

V šolo radi vrnili radi bi se konec maja,
da se od vseh poslovimo,
šolo zapustimo
in na novo zaživimo.

In skoraj bi pozabila,
da je naša šola vmes še večjo jedilnico dobila,
kjer bo odlična kosila gostila,
in otroke razveselila.

Šimen Rožmanec, 5. b

Kdo je bil človek, po katerem je poimenovana naša šola?

Vesna Jereb

Lara Pust, 2. c

Slomšek

Arnel Rušitoski, 9. a

Slomšek bil je moder dečko,
saj uporabljal je pamet kmečko.
Kot človek bil je priden tud'
v svoj narod vložil je ves svoj trud.

Svoje delo začel je kot škof,
pridige dobro šle so mu od rok.
Danes po njemu se imenuje tudi vrhniška šola,
vsi imajo ga za idola.

Poudarjal je izobraževanje,
malo manj pa samo ležanje.
Sedež škofije je prestavil v Maribor,
zato še danes mu je hvaležen ves slovenski zbor.

Če bi Anton Martin Slomšek bil še živ,
bi letos praznoval svoj 220. rojstni dan.
Torej je kar 200 let starejši od naše šole!

Letos mineva že 220 let od rojstva domoljuba, ljubitelja maternega jezika, borca za našo narodno enakopravnost, odličnega govornika in pridigarja, teološkega učitelja slovenskega ljudstva – škofa Antona Martina Slomška, po katerem naša šola nosi ime.

Anton Martin Slomšek se je rodil leta 1800 na Slomu pri Ponikvi, istega leta kot naš največji pesnik France Prešeren. Z njim si poleg letnice rojstva deli tudi ljubezen do slovenskega jezika in poezije. Zanj je bil »materni jezik najdražja dota, ki smo jo dobili od svojih staršev, in kdor svoj materni jezik pozabi, malopridno svoj talent zakoplje«. Kljub ostremu nasprotovanju očeta, da sina pošljejo v šole, je Slomška učna pot peljala v gimnazijo v Celje in Ljubljano. Sledil je študij bogoslovja oziroma teologije v Celovcu, kjer je Slomšek za svoje prijatelje in sošolce organiziral tečaj slovenščine, kar je bilo za tisti čas dokaj neobičajno, saj Celovec slovenstvu ni bil naklonjen.

V duhovnika je bil Slomšek posvečen leta 1824 in takrat se je za krajši čas vrnil v domače kraje. Njegovo prvo delovno mesto je bilo na Bizeljskem, kjer je služboval kot kaplan. Tukaj so mu vinoro-

dni griči dali navdih za nekaj pesmi. Od tam ga je pot peljala v Novo Cerkev pri Vojniku, kjer je prav tako deloval kot kaplan. Med tema krajema danes poteka tudi Slomškova romarska pot, ki jo je Slomšek nekoč tudi sam večkrat prehodil. Nato je za devet let odšel nazaj v Celovec, kjer je postal duhovni voditelj bogoslovcev. V tem času je zbiral ljudske pesmi, ki jih je izdal pod naslovom Pesmi po Koroškem in Štajerskem znane, pisal pa je tudi svoje pesmi in številna druga besedila, izdajal knjige ter nadaljeval s tečajem.

Leta 1838 je postal nadžupnik v Vuzenici, kjer je nastal njegov učbenik za nedeljsko šolo Blaže in Nežica v nedeljski šoli, ki je postal zelo cenjen. Doživel je veliko ponatisov, preveden je bil tudi v češčino, uporabljali pa so ga celo v Rusiji. Po selitvi v Sv. Andraž na Koroškem je postal šolski nadzornik za šole v lavantinski škofiji. Leta 1846 je izšel prvi zbornik kratkih zapisov in misli z naslovom Drobtnice. Zatem je bil imenovan za celjskega opata, kasneje pa za škofa. Njegovo največje dejanje, za katerega si je prizadeval kar trinajst let, je bil prenos sedeža škofije iz Sv. Andraža v Maribor leta 1859.

Umrli je leta 1862 v Mariboru, kjer je tudi pokopan.

NAŠ ANTON MARTIN SLOMŠEK

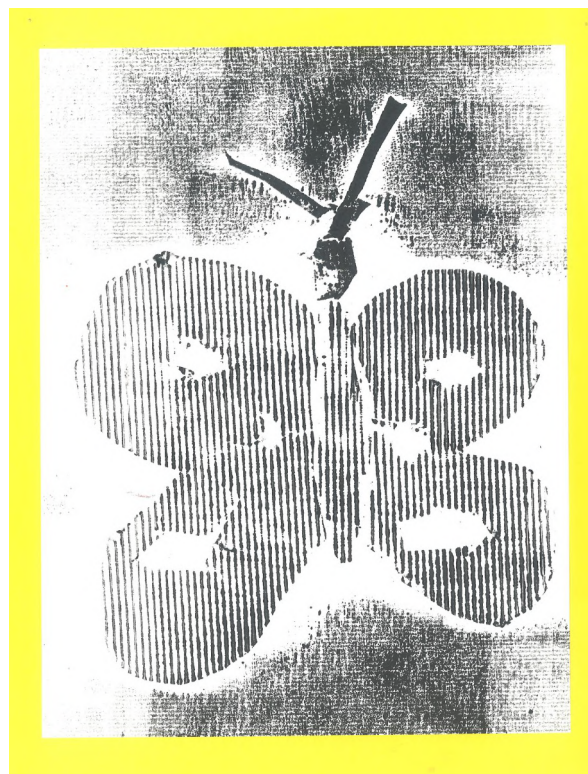
Manca Vihtelič, 9. a

Leta 1800 na svet prijokal si
na Slomu pri Ponikvi.
Pot iz gimnazije te je vodila
in na študij teologije zavila

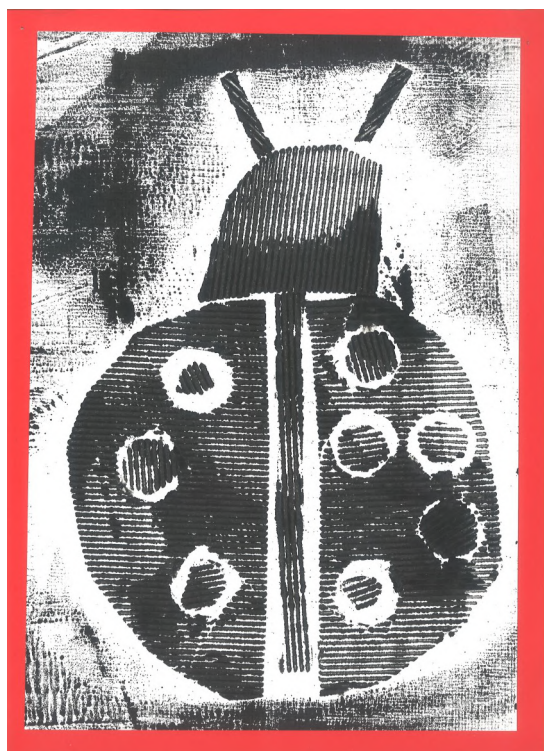
Nato v duhovnika si bil posvečen
in služboval kot kaplan na Bizeljskem.
Za tem župnik v Vuzenici si postal,
kjer si učbenik za nedeljsko šolo dokončal.

Pisal domovinske pesmi si,
ker spoštoval in ljubil svojo domovino si.
Zatem za celjskega opata si bil priznan,
kasneje pa tudi za škofa imenovan.

Prizadeval si si za mnogo stvari,
hotel si, da se izobražujejo vsi.
Sedež škofije v Slovenijo prestavil si,
za kar hvaležnih ti je mnogo ljudi.

Filip Petrič, 3. a

Ajda Jereb, 3. a

ANTON MARTIN SLOMŠEK

Anja Vičič Čikovin, 9. a

Slomšek istega leta kot Prešeren se je rodil
in tudi malce podoben mu je bil.

Skupaj ljubezen do poezije sta si delila
in se tako v slovenska srca vsadila.

Med bogatimi in revnimi razlik nikdar ni iskal
in na šolanje vseh slojev veliko je dal.

Gimnazijo v Ljubljani in Celju je obiskoval,
študij pa na bogoslovju je končal.

Seveda njemu ljuba slovenščina je bila
zato veliko pesmi v njej izda.

Pesmi domovinske in še kakšne
v njegovih zbirkah so se znašle

Duhovnik, kaplan pa še škof je postal
in veri zvest do konca ostal.

Njegov največji dosežek pa je bil,
ko sedež škofije na slovensko stran je preselil.

IZ ŠOLSKE KNJIŽNICE

Razstava o Antonu Martinu Slomšku

Vesna Jereb

Pred šolsko knjižnico smo ob Slomškovem rojstnem dnevu pripravili manjšo razstavo, kjer so si lahko obiskovalci v stekleni vitrini ogledali Slomškova dela in knjige, ki so jih o njem napisali drugi.

Razstavo smo popestrili tudi s slikovnim gradivom in plakati, s katerimi smo učenci naše šole predstavili Slomškovo življenjsko pot, Slomškov pomen za Slovence in slovenstvo, dodali pa smo tudi nekaj njegovih basni in misli.

Z eno izmed njegovih vzgojnih misli pa zaključujemo tudi ta prispevek:

*»Mlad bahač, ki se noče učiti -
star berač bo moral kruha prositi.«*

Razstava knjig v Tednu kulture

Vesna Jereb

V »Tednu kulture« je šolska knjižničarka pripravila razstavo novosti - leposlovnih knjig in strokovne literature - za učen-

ce vseh starosti. Učenci so navdušeno listali in prebirali knjige, ki so pritegnile njihovo pozornost. Mnogi so že nestrpno čakali, da si bodo

svojo priljubljeno knjigo lahko izposodili v šolski knjižnici. Tak je bil tudi namen razstave.

Branje knjig za bralno značko in eko bračno značko

Vesna Jurač

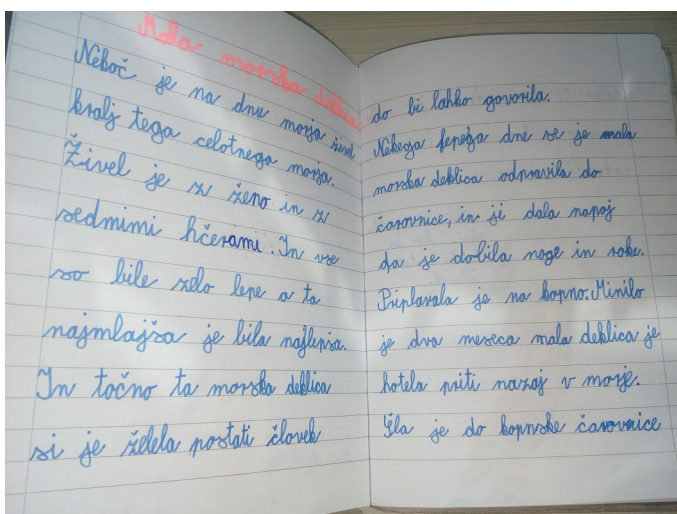
Šolska knjižnica je srce naše šole, saj se nahaja ravno v njenem središču. Je tudi hram učenosti, saj v njej najdemo veliko knjig in drugega gradiva, ki nam pomagajo pri pridobivanju novega znanja ali pa pri preganjanju dolgčasa.

Šolske knjižničarke so najbolj vesele, ko vidijo veliko število obiskovalcev, ki z veseljem obišejo šolsko knjižnico. Učencem in učiteljem pa tudi rade svetujejo in pomagajo pri izbiri in izposoji knjižničnega gradiva.

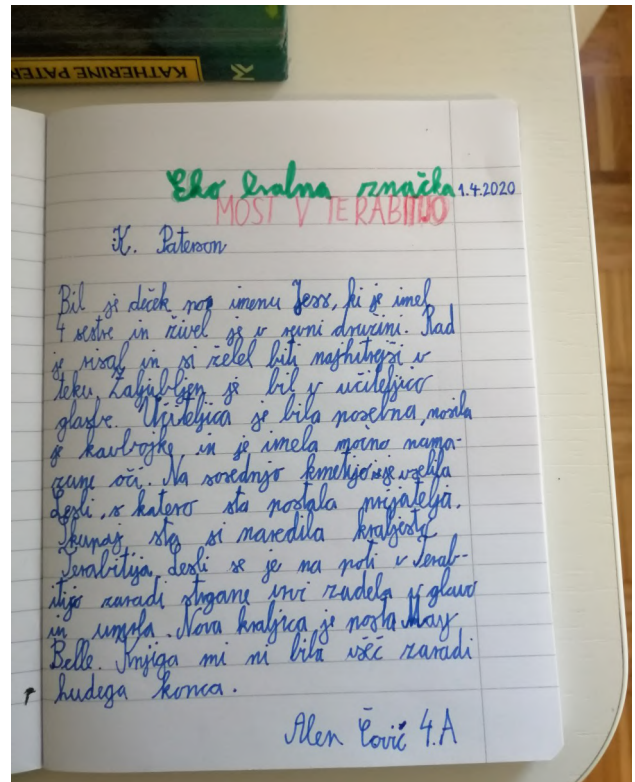
Učenci imajo tudi možnost, da pripovedujejo o prebranih knjigah za bralno značko in eko bračno značko. Teh pa na naši šoli ni malo. Vsakdo izmed njih si ob koncu šolskega leta prisluži posebno priznanje za

odlično opravljeno delo, ki je tudi spodbuda, da z branjem nadaljujejo tudi v prihodnje.

Predstavljamo vam nekaj utrinkov iz dnevnikov domačega branja naših učencev.

Nina Dončič, 4. c

Alen Čovič, 4. a

Lestvica največkrat izposojenih knjig v tretji triadi

Anja Vičič Čikovin, Saša Trček, Nuša Trček, 9. a

Šolske novinarke iz 9. razreda smo pripravile anketo, s katero smo želele izvedeti, katere knjige si učenci naše šole, ki obiskujejo razrede tretje triade, v šolski knjižnici izposojajo najpogosteje. Iz dobljenih podatkov smo izdelale lestvico desetih največkrat izposojenih knjig tretje triade:

1. J. K. Rowling: **Harry Potter**
2. Prežihov Voranc: **Samorastniki**
3. Stephanie Meyer: **Somrak**
4. Miha Mazzini: **Zvezde vabijo**
5. Slavko Pregl: **Odprava zelenega zmaja**
6. Dušan Čater : **Pojdi z mano**
7. Tess Gerritsen: **Dvojnica**
8. Cheryl Rainfield: **Brazgotine**
9. Igor Karlovšek: **Preživetje**
10. R. J. Palacio: **Čudo**

Učenci tretje triade si najraje izposojujejo zbirko knjig o Harryju Potterju, ki jo je napisala priljubljena britanska pisateljica J. K. Rowling. Gre za fantazijsko pripoved. Harry Potter je sila nepriljubljen fant, ki živi pri sorodnikih, ki pa ga ne marajo. Stric in teta sta mu povedala, da sta njegova starša umrla v prometni nesreči. Kar naenkrat se mu začnejo dogajati nenavadne stvari. Harry pa je bil sprejet tudi v čarovniško šolo, kjer spozna nove prijatelje, se nauči čarati, in kjer se mu zgodi veliko zanimivega.

Foto zgodba iz šolske knjižnice

Nika Remškar, Eva Albreht, 9. a

V knjižnici si lahko izposodijo knjige tudi naši najmlajši učenci. V oddelku za cicibane lahko izbirajo med slikanicami, pravljičnicami, zgodbicami in pesmicami, za starejše učence pa knjižnica premore tudi zahtevnejše knjige.

Med številnimi knjigami pa se nahaja tudi knjižni kotiček, kjer lahko naši knjižni molji v miru listajo ali berejo knjige.

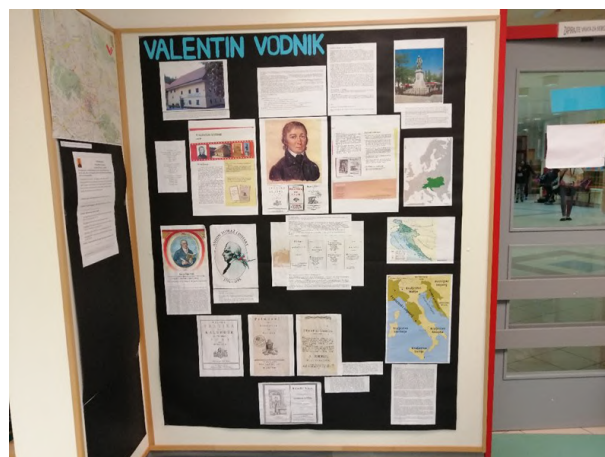
Ko si izberemo knjižnično gradivo, ki ga želimo odnesti domov, si ga lahko izposodimo pri izposojevalnem pultu pri naših knjižničarkah, ki nam tudi večkrat svetujejo, kaj naj preberemo in nam pomagajo, če se v knjižnici ne najdemo najbolje.

Na naši šoli imamo tudi knjižnico, v kateri si lahko izposodimo najrazličnejše knjige, v šolski knjižnici pa si tudi krajšamo čas med odmori.

Učenci, ki imajo radi lahkotnejše branje, lahko sežejo po najrazličnejših revijah.

Za tiste malo bolj radovedne učence, ki si želijo več znanja, pa je v knjižnici ali pred njo večkrat postavljena razstava o različnih književnikih, ki se jih spominjamo ob kakšni pomembni obletnici.

IZ DNEVNIKA ŠOLE V NARAVI

Šola v naravi – Ravne na Koroškem 2020, 1. del

Tadej de Gleria

1. DAN

Tako ... prva skupina šole v naravi za 3. razrede se je začela.

Danes smo preverili znanje smučanja, se razdelili v skupine in na snegu smo zelo uživali. Tudi bivamo v zelo lepih prostorih hostla Punkl. Vsi skupaj se imamo zelo lepo. Seveda se zavedamo, da je vsak začetek težak, a verjamemo, da bo konec toliko lepši. Jutri gremo v nov smučarski dan z nasmehom na obrazu.

2. DAN

Uuuuuuu ... danes pa smo imeli pester dan! Smučanje in učenje smučanja v idilični kolisi na Poseki, namizni tenis, plavanje v bazenu, da o super hrani ne govorimo. Prijetno utrujeni smo se že podali v topel spanec. Več o naših dogodivščinah pa v sliki.

3. DAN

Današnji dan si bomo še posebej zapomnili, saj smo se že vsi peljali na sidrih. Na Ravnah smo poznani kot pravi smučarji. Doživeli smo tudi nočno smuko, ki je na učence naredila nepozabnej vtis, saj večina tega še ni doživela. Še vedno nam kuhajo odlično hrano, zato se naši trebuščki nič ne pritožujejo.

4. DAN

Mi smučati že dobro znamo in super se imamo ... a žal se naš teden na Ravnah končuje. Za nami je še en nepozabni dan, poln doživetij in nepozabnih spominov.

Šola v naravi – Ravne na Koroškem 2020, 2. del

Tadej de Gleria

PONEDELJEK IN TOREK

Tako ... pa smo ponovno na Koroškem. Tokrat nismo tu le Slomškovi učenci 3. razreda, saj so z nami tudi učenci podružnice OŠ Ivana Cankarja z Drenovega Griča. Že v prvih dveh dneh smo doživeli veliko lepega. Postajamo pravi smučarji, uživamo v bazenu in kot smo že navajeni, na Ravnah zelo lepo skrbijo za nas. Tudi hrana je odlična. Več pa bodo povedale slike.

SREDA

Kot se za pustni torek spodobi, smo tudi mi imeli nepričakovano pustno rajanje. Kar naenkrat smo imeli polno sobo navihanih pustnih šem, tako da smo navili glasbo in začel se je "žur". Ker je bilo zjutraj slabo vreme, smo spremenili načrte, tako da smo bili na toplem in pod streho. Ponovno smo obiskali bazen, igrali namizni tenis in se igrali športne igre v telovadnici. Dan smo kljub vsemu preživeli zelo lepo in ga zaključili z obiskom kina.

Sedaj pa se že veselimo novega smučarskega dne, saj bomo smučali po na novo zapadlem snegu. Jeeeeee, komaj čakamo naslednji dan!

P. S.: Tudi svečko smo pihnili.

ČETRTEK

Zmanjkalo je dni, zmanjkalo besed, ostajajo le še lepi spomini in novi prijateljske vezi.

Zimska šola v naravi 6. razredov - Pohorje

Vesna Jurač in Matjaž Bajec

1. DAN (PONEDELJEK, 9. 3. 2020):

Srečno smo prispeli na Pohorje, natančneje v hotel Zarja pod Arehom. Hitro smo se namestili v sobe in komaj čakali, da se podamo na bele strmine. Najprej smo opravili preizkus znanja smučanja, nato pa že smučali v skupinah.

Po poznem kosilu smo se odpravili na pohod po pohorskih gozdovih. Zaključili smo ga v temi, kar je bilo prav posebno doživetje. Opazovali smo tudi nočno nebo in prisluhnili glasovom narave. Kljub oblačnemu vremenu sta nas na kratko pozdravili zvezda večernica (Venera) in polna Luna.

Ko smo se vrnili v naše začasno domovanje, nam je učiteljica Nataša predavala o astronomiji. Tematika nas je zelo pritegnila, o tem smo veliko slišali tudi pri urah geografije. Zastavili smo mnogo vprašanj, hkrati pa tudi utrdili naše znanje.

Vznemirjenje, pričakovanja in novo okolje so pripomogli k temu, da nismo zaspali ob načrtovani uri, kar pa je za prvi dan šole v naravi običajno. Z mislijo na nov dan in doživetja, ki jih ta prinaša, smo se kljub vsemu pogreznili v sladki spanec.

2. DAN (TOREK, 10. 3. 2020):

Drugi dan našega bivanja na Pohorju smo se prebudili v čudovito sončno jutro.

Po zajtrku smo se odpravili na smučišče, kjer smo med vijuganjem po belih strminah srečali tudi našo odlično smučarko Ilko Štuhec. Kot prava profesionalka je po svojem treningu pospravljala progo. Po opravljenem delu se je z veseljem odzvala našemu povabilu na skupno fotografiranje, z nami pa je izmenjala tudi nekaj besed.

Po slastnem kosilu smo se nekoliko odpočili, družili s sošolci in igrali različne družabne igre. Sledilo je predavanje o FIS pravilih. Večer pa smo zaključili s kvizom Male sive celice, kjer smo preverili naše znanje o FIS pravilih in se pri tem vsi zelo zabavali.

3. DAN (SREDA, 11. 3. 2020):

Uspešno smo preživeli še en dan v šoli v naravi. Smuka v toplem, skoraj pomladnem vremenu je bila odlična. Po kosilu smo prisluhnili zanimivi zgodbi o Pohorju, ki nam jo je predstavil izkušen planinec Franček. V večernem času smo bili priča tudi čarovniškimi vragolijam čisto pravega čarovnika, ki

nam je razkril tudi nekaj svojih trikov. Bilo je res zabavno.

V času počitka pa smo strnili tudi nekaj naših vtisov o šoli v naravi, ki vam jih predstavljamo v nadaljevanju:

Rada imam smučanje in razgled iz sobe, ki je fantastičen.

V šoli v naravi se zelo zabavam.

Ponosna sem, da sem se v treh dneh naučila deskanja na snegu.

V šoli v naravi mi je všeč, zabavamo se in še posebej dobro jemo.

Všeč mi je, ker imamo veliko zanimivih aktivnosti. Zelo sem zadovoljna s sobo in hrano.

V šoli v naravi je fantastično, zanimivo in avanturistično.

Zelo mi je všeč, ker sem se naučila smučati še bolje kot sem znala.

Hrana je odlična, pogrešam le kakšno sladico.

V šoli v naravi se imam super.

V šoli v naravi mi je všeč. Iz sobe imamo čudovit razgled na naravo.

Spoznala sem novo prijateljico. Imamo se super.

Naučila sem se bolje smučati, povezala sem se tudi s prijatelji.

V hotelu je hrana zelo dobra in všeč mi je, ker imamo tudi nekaj prostega časa.

Zelo všeč so mi naše vsakdanje aktivnosti in zelo dobra hrana, njami!

To je najboljša šola v naravi!

Vse mi je všeč, najbolj pa, da smo srečali Ilko Štuhec in srnjaka.

Najbolj všeč mi je, ko igramo družabne igre.

Všeč mi je smučanje in veliko igranja družabnih iger.

Všeč mi je bilo, ko sem se fotografirala z Ilko Štuhec. Takrat je stala ob meni in me objela.

4. DAN (ČETRTEK, 12. 3. 2020):

Tudi četrti dan naše šole v naravi je bil smučarsko obarvan. Po zajtrku smo se odpravili na smučišče, kjer smo v čudovitem vremenu zopet neizmerno uživali v spuščanju po belih strminah.

Po kosilu smo odšli na zaslužen počitek, ki je minil v znamenju druženja s sošolci in igranja različnih iger.

Popoldan pa smo prisluhnili zanimivemu predavanju o splavarjenju na reki Dravi nekoč in danes. Spoznali smo način življenja splavarjev, njihove šege in navade ter nekaj tipičnih splavarskih besed. Priča smo bili tudi čisto pravemu splavarskemu krstu.

Po večerji pa je sledila prava pohorska veselica, kjer smo se zavrteli tudi v ritmu polk in valčkov. Res je bilo zabavno! Ta šola v naravi je resnično nekaj posebnega in nepozabna. Kljub temu pa se veselimo skorajšnjega odhoda domov.

5. DAN (PETEK, 13. 3. 2020):

Vsega luštnega je enkrat konec ... Nekateri učenci bi še ostali, drugi imajo že vsega dovolj, vsi pa smo mnenja, da smo doživeli najlepšo šolo v naravi.

Vse je potekalo brezhibno: vreme nam je bilo zelo naklonjeno, upoštevali smo navodila in zahteve učiteljev, zato so bili z nami zelo zadovoljni. Tudi zdravstvenih težav nismo imeli. Program dejavnosti je bil zanimiv in poučen, časa pa smo imeli dovolj tudi za druženje in zabavo. Bogatejši smo za novo smučarsko in deskarsko znanje, med nami so se spletle še trdnejše in pristnejše prijateljske vezi. Izvedeli smo tudi marsikaj zanimivega o pokrajini, v kateri smo bivali pet nepozabnih dni.

Polni lepih vtisov se vračamo domov in upamo, da v prihodnosti kaj podobnega kmalu spet izkusimo.

PRI NAS SE JE DOGAJALO ...

Teden kulture

Vesna Jurač, Martina Fajdiga

»Prijatli! Obrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srcé razjásni in oko,
ki utopi
vse skrbi,
v potrtih prsih up budil!«

To so verzi našega največjega pesnika, Franceta Prešerna, s katerimi smo v ponedeljek, 3. 2. 2020, na OŠ Antona Martina Slomška Vrhnika otvorili Teden kulture, ki ga pripravljamo že vrsto let. Ni naključje, da smo se zbrali ravno v začetku februarja, ko praznujemo kulturni praznik, Prešernov dan.

Skozi ves teden so se v dopoldanskem in popoldanskem času zvrstili številni kulturno obarvani dogodki, ki so jih pripravili naši učenci z mentorji.

Že v ponedeljek dopoldan so učenci ustvarjali prave slikarske umetnine v Slomškovem slikarskem ateljeju in nato z njimi okrasili šolsko avlo. Pozno popoldansko dogajanje pa so v sklopu Večera petja, plesa in poezije obogatili pevci otroških pevskih zborov in plesalci folklore, predstavili pa so se tudi mladi pesniki, ki so deklamirali svoje avtorske pesmi, ki so bile izbrane kot najboljše na internem šolskem literarnem natečaju.

Da na šoli nimamo samo dobrih pesnikov, temveč tudi dobre pisatelje, so dokazali šestošolci, ki so sami izdelali čisto prave knjižice, vanje zapisali avtorske pravljice in jih ilustrirali ter razstavili v posebni vitrini v šolski avli.

Na naši šoli poseben poudarek dajemo tudi kulturi branja. Zato je šolska knjižničarka pripravila razstavo novosti, leposlovnih knjig in strokovne literature za učence vseh starosti. Učenci so z navdušenjem listali in prebirali razstavljeno gradivo. Mnogi so že nestrpno čakali, da si bodo svojo priljubljeno knjigo lahko izposodili v šolski

knjižnici. Takšen pa je bil tudi namen omenjene razstave.

Da imamo na naši šoli odlično igralsko zasedbo, ni potrebno posebej poudarjati. To so ponovno dokazali mladi gledališčniki, ki so nam torkov večer polepšali z dramsko igro.

Četrtek dopoldan je minil v

znamenju medpredmetnega povezovanja slovenščine in angleščine. Na tekmovanju v črkovanju angleških besed je bil izbran šolski prvak. Sledili pa sta angleški dramatizaciji Levstikovih del, in sicer *Kdo je napravil Vidku srajčico* in odlomek iz *Martina Krpana*.

Četrtek literarni večer pa smo posvetili našemu rojaku, pisatelju, pesniku, slikarju in vsestranskemu umetniku gospodu Ivanu Malavašiču. V uvodu so se v obliki pritrkovanja oglasili zvonovi, ki so gospoda Malavašiča spremljali že od otroštva. Učenci so uprizorili tudi dramatizacijo kratke zgodbe *Maškare*, ki jo je gospod Malavašič pred nekaj leti napisal posebej za nas, našo šolo. Sledila je zanimiva predstavitev njegovega življenja in dela, ki so nam jo v obliki razgovora predstavili gostje: njegov sin Andrej Malavašič, gospa Sonja Malovrh, avtorica razstave ob Malavašičevemu 90. rojstnemu dnevu in Tatjana Oblak Milčinski, organizatorka kulturnih dejavnosti na Zavodu Ivana Cankarja. Dogajanje so popestrile tudi deklamacije Malavašičevih pesmi v izvedbi šestošolk, iz diatonične harmonike našega učenca pa so se slišale tudi znane melodije pesmi, za katere je besedilo prispeval prav Ivan Malavašič. Da se je »pustno vzdušje« iz dramske igre *Maškare* nadaljevalo tudi po zaključku te kulturne prireditve, pa so po-

Matej Šušmelj, 1. b

skrbeli naši pridni kuharji s slastnimi krofi in domačim zeleničnim čajem.

Naš kulturni teden smo zaključili v petek dopoldan, ko smo obeležili slovenski kulturni praznik s spominom na pesnika Prešerna, predstavivjo avtorskih pravljic in pesmi naših učencev ter harmonikarskimi melodijami.

Da smo uspešno pripeljali h koncu še en Teden kulture, nakazujejo tudi lepe misli, ki so jih gostje, ki iz leta v leto številčneje obiskujejo naše kulturne prireditve, zapisali v našo knjigo vtisov.

Prešeren je v svoji *Zdravljici* še zapisal:

»Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ker dobro v srcu mislimo:
dókaj dni
naj živí vsak,
kar nas dobrih je ljudi!«

Tudi mi v naših srcih dobro mislimo. Zato smo veseli, da smo z opisanimi dogodki pripomogli k širjenju slovenske besede, pesmi in kulture ter tako vsem prisotnim pretekli teden polepšali s kulturnimi vsebinami.

Intervju z Marto Zore in Gojmirjem Lešnjakom Gojcem ob kulturnem dnevu

Lena Kožar in Nina Bratina, 9. b

V petek, 31. 1. 2020, smo imeli na naši šoli za učence od 6. do 9. razreda kulturni dan z naslovom Glasbeno literarne delavnice. Prvi dve uri smo učenci nekaterih razredov gledali film (A star is born, Bohemian Rhapsody), drugi pa so izdelovali plakate na temo glasbe, glasbenih zvrsti, izvajalcev in različnih glasbenih instrumentov. Tretjo šolsko uro smo imeli glasbeno predstavo, ki sta jo vodila **Marta Zora** in **Gojmir Lešnjak Gojc**. Ker smo bili nad predstavo zelo navdušeni, sva se šolski novinarki Lena in Nina odločili, da jima postaviva nekaj vprašanj.

Najprej naju zanima, kje se je začela vajina skupna pot, kako sta se spoznala in kako sta začela sodelovati?

MARTA: Pred približno 20 leti sem ustvarila projekt za otroke s skupnim naslovom Zvonček; to je bilo sedem CD-jev skupaj s knjižicami. Gre za igro, v katero je vpeta tudi glasba - kot musical. Takrat sem v sodelovanje povabila Gojca, ki je bil v glavni vlogi fantka. Takrat sva se krasno ujele in od takrat naprej sodelujeva, kjer se le da. Imava se fino. Gojca zelo cenim in sva na isti valovni dolžini. Gojc je odličen igralec in tudi pevec ter glasbenik. Je tudi zelo zabaven in to mi je zelo všeč. Z njim se zmeraj veliko nasmejim. Spomnim se, da se je vsako najino snemanje končalo zelo veselo in s takim človekom je res odlično sodelovati.

GOJC: Jaz bom tudi rekel, da sem bil zelo vesel, da me je k sodelovanju povabila ženska, ki je za moj okus eden največjih slovenskih vokalov, tako v operi kot v popu. Bil sem zelo počaščen, da se je spomnila name in me povabila k sodelovanju. Med nama je bila takšna ustvarjalna kemija, da sva potem naredila teh sedem zgoščenk za najmlajše. Zdaj pa je Marta prišla na idejo, da je potrebno to širino glasbe pričarati mladim in jim jo približati, zato da vidijo, kakšna glasba vse obstaja na svetu.

Kakšno se vam je zdelo vzdušje na šoli?

GOJC: Simpatično! Učenci so bili sicer malo zadržani, a tega smo vajeni. Bolj kot gremo proti Ljubljani, bolj so učenci zadržani, a sicer lepo vzgojeni. Midva imava rada, da se pogovarjamo in sodelujemo, da so živahni in temperamentni. To je na Štajerskem in Primorskem bolj izrazito, tukaj pa so učenci bolj umerjeni. Seveda s tem ni nič narobe, je pa dej-

stvo.

Za konec pa naju še zanima, če imata za nas še kakšno zaključno misel oziroma sporočilo?

GOJC: Poslanstvo naše učne ure je, da je glasba ena najlepših, najbolj popolnih umetnosti na svetu in v bistvu res lepša in plemeniti naša življenja. Zato je prav, da ji posvečamo veliko svojega časa ali kot poslušalci v prostem času ali pa kot ustvarjalci, ki se bodo morda nekega dne z glasbo ukvarjali profesionalno.

MARTA: Jaz bom povedala to, kar mi je zadnjič prišlo na misel - všeč mi je, ker v glasbi ni nestrpnosti. Ogromno je zvrsti različnih narodov, vsaka ima svoje značilnosti in to se mi zdi čarobno, ta raznolikost. Za primer pogledjmo Rome, lahko pa tudi kakšne druge narode, kakšno čudovito glasbo imajo. Dotakne se vsakega. Tukaj lahko vidimo, da ravno v glasbi nismo nestrpni.

GOJC: Ja, živimo v časih, ko se dogajajo velika preseljevanja narodov. Med temi ljudmi je tudi veliko znanstvenikov, zdravnikov, krasnih umetniki, glasbenikov ..., ki so pomembni za družbo. Novinarji pa žal vse prevečkrat dajejo poudarek samo ekcstnim situacijam, ko nekateri nekaj ne naredijo prav in potem se to obeša na velik zvon. Dejstvo je pa res, da smo se tudi Slovenci nekoč preseljevali in je prav, da imamo posluš za to in v teh zadevah ravnamo človeško.

MARTA: Nama z Gojcem se zdi to zelo pomembno.

V objemu zvoka in slike

Darja Čiča

Naši najmlajši učenci so ponovno uspešno sodelovali na likovnem natečaju V objemu zvoka in slike, ki ga že nekaj let razpisujeta Radio Slovenija in JSKD. Njihova dela so bila razstavljena na regijski razstavi, ki je potekala od 1. do 17. oktobra 2019 v Stični in na območni razstavi v Cankarjevem domu na Vrhniki, ki poteka od 4. 2. do 28. 2. 2020.

Za prijetno in svečano vzdušje ob otvoritvi razstave na Vrhniki so poskrbeli pevci otroškega pevskega zbora Mlada mavrica in plesalci otroške folklorne skupine Nageljčki. Učenci so za svoja likovna dela prejeli priznanja. Čestitamo jim, vas pa vabimo na razstavo!

Državno tekmovanje Bober

Peter Purg

V soboto, 18. 1. 2020, je potekalo državno tekmovanje Bober na Fakulteti za računalništvo in informatiko. Tekmovalci, ki so prišli na državno tekmovanje, so bili najboljši izmed skoraj 29 000 slovenskih osnovnošolcev in srednješolcev. Izmed teh se je lahko na državnem tekmovanju udeležilo le 250 tekmovalcev, in kot je bilo posebej poudarjeno s strani organizatorja, je že sama udeležba odličen uspeh. To sta uspela tudi naša učenca Matic Urh in Nik Žitnik. Oba sta se potegovala za priznanja na državnem tekmovanju in bila izvrstna. Niku Žitniku je uspelo pridobiti srebrno priznanje.

Obema tekmovalcema iskreno čestitam, saj sta se odlično izkazala. Tudi v prihodnje jima želim obilico uspehov.

Gregorčki v 1. b

Urška Zamejc

Pred nami je lep slovenski običaj gregorjevo, ko se po ljudskem izročilu 12. 3. praznuje začetek pomladi. Ta star običaj je poznalo zelo malo učencev. V ta namen smo imeli tehnični dan. Izdelali smo ladjice, ki jih bodo lahko s pomočjo staršev spuščali naslednjo soboto po potoku Bela na Vrhniki. Ves čas so bili zelo delovni. Nekaterim je šlo izdelovanje gregorčkov boljše od rok, nekateri pa so potrebovali kar nekaj pomoči učiteljev. Tudi sošolci so jim radi priskočili na pomoč. Po zaključki so bili vsi s svojim delom zelo zadovoljni. V avli šole smo gregorčke tudi razstavili. Nekateri so bili tako vztrajni, da so pričeli z izdelovanjem novega gregorčka. Upam, da bodo gregorčki v čim večjem številu zapluli po potoku Bela in da bodo uspešno prispeli do cilja.

Gledališka skupina Slomški na Mladem odru

Metka Grebenc in Petra Žitko

V sredo, 12. februarja 2020, je na odru Cankarjevega doma na Vrhniki potekalo območno srečanje otroških gledaliških skupin občin Vrhnika, Borovnica in Log - Dragomer, na katerem se je že četrto leto zapored predstavila tudi šolska gledališka skupina Slomški.

Predstavili so se z avtorsko igro, ki je nadaljevanje uspešne lanskoletne igre Mulci proti doktorju Zlobe. Igro so naslovili Mulci se vračajo, avtorici igre pa sta mentorica skupine, gospa Petra Žitko

in učenka Nia Bajrektarevič. Učenci so se odlično odrezali, kar je potrdil velik aplavz publike in strokovna komisija. Učenci in obe mentorici pa se že pripravljajo na nove nastope in gledališke uspehe.

Božiček za en dan

Petra Žitko in prostovoljci

Prostovoljci Osnovne šole Antona Martina Slomška Vrhnika smo celo leto dobrodelni. Pridno pomagamo delavcem naše šole in sodelujemo z Društvom upokojencev Vrhnika.

Čarobni decembrski čas pa je več kot primeren, da postorimo še kakšno dobro delo in koga razveselimo. Odločili smo se, da bomo del projekta BOŽIČEK ZA EN DAN. Na spletnem portalu smo si na ključno izbrali dva otroka v stiski in ju obdarili. Okrasili smo škatlo za čevlje in vanjo položili darilca za njiju. V vsako škatlo smo položili nekaj sladkega, nekaj za osebno higieno, šolske pripomočke, kos oblačila, igračo po izbiri in nekaj za "cartanje".

Nik: "Rad sem dobrodelen in mi je bil ta projekt super ideal!"

Jaka: "Upam, da bosta otroka

uživala v našem darilu."

Lejla: "Obema želim uspešno novo leto in upam, da bosta zadovoljna z darilom."

Taja: "Zelo rada pomagam

otrokom v stiski. Všeč mi je bilo, da smo obdarili nekoga kot skupina."

Nejc: "Rad pomagam ljudem v stiski."

Pri tretješolcih je zadišalo po kruhu

Učiteljice in učenci 3. razredov

V torek so nas strokovnjaki iz pekarnice Deveta vas razvajali in učili peči slasten kruh.

Najprej smo vsi gnetli testo in potem smo ga dobili vsak svoj kos. Naredila sem kito in presto. Ugotoviti smo morali, kaj je v živobarvnih kruhkih. Tisti, ki je ugotovil, je dobil kolač.

Mila Bogunič, 3. a

Pekli smo kruh. Uporabili smo samo naravne sestavine. Naša skupina je delala polnozrnat kruh. Testo smo dobro gnetli. Ko je bilo dovolj mehko, smo ga dali na štiri kose. Oblikovali smo jih lahko v katerokoli stvar, tudi žival. Med peko kruha smo poizkusili raznobarvne zelenjavne zavitke. Če si ugotovil, katere sestavine so v zavitku, si dobil kolaček. Med pravljico o pekarni Mišmaš se je kruh pekel.

Ema Jurjevčič, 3.a

Na koncu pravljice piše takole: »Jaz pa vem, jaz pa vem, kam je naš Mišmaš odšel.«

Tretješolci smo ga našli. Mišmaš je

odšel v Deveto vas. Našel je pegasto hišo, ki je bila zapuščena pekarna. Pobrisal je prah in uredil police. Naredil je podzemno dvorano in si tam uredil pekarno. Pomagale so mu njegove miške. Mucku je naredil poseben kot. Mucku je dal ime Čarli. Na police so postavili moko, sol, mleko, smetano in veliko drugih stvari. Ljudje so se v soboto kar gnetli okoli pekarnice. Otroci so vsako soboto dobili presto za en evro. Mišmaš je izumil kruh iz špinače,

kurkume, rdeče pese in oglja. Še danes se pozna, da peki iz Devete vasi pečejo najboljši kruh.

Brigita Kočevar, 3. c

Mišmaš je šel s svojimi miškami v Deveto vas. Tam je srečal peke, ki jih je naučil peči najslajši kruh na svetu. Ti peki pa so danes prišli k nam na šolo. Učili so nas peke kruha. Mogoče je bil Mišmaš med njimi. Kdo ve?

Julija Hajdukovič, 3.c

Dobrodelni novoletni sejem

Vesna Jurač

V času, ko dnevi postajajo vse krajši in hladnejši, ko je v zraku že tiho pričakovanje snega, praznikov in vsega lepega, kar jih spremlja, je praznično tudi na OS Antona Martina Slomška Vrhnika. Za uvod v ta praznični čas smo na prvi decembrski ponedeljek iztekajočega se leta 2019 priredili že tradicionalni novoletni sejem, na katerega smo se učenci skupaj z učitelji pripravljali že ves mesec november.

Velika množica obiskovalcev se je v večernih urah zbrala pred našo šolo, kjer so jih najmlajši učenci s pesmijo in prazničnimi lučkami pospremili v notranjost šole, kjer se je odvijal sejem. Obiskovalcev je bilo toliko, da je šola bila skoraj premajhna za vse. Praznične stojnice so se šibile pod težo najrazličnejših izdelkov izpod rok naših učencev. Obiskovalcem smo ponudili veliko izbiro novoletnih čestitk, lesenih igračk, prazničnih svetilk, zeliščno sol, dišeče blazine iz sivke, čaje, piškote, različne izdelke iz gline, adventne venčke in druge aranžmaje, lesene škatlice, magnetke in še kaj.

Novost letošnjega sejma pa je bila Slomškova kavarna, od koder se je širil prijeten vonj po svežih vaflih, piškotih, kavi in domačih čajih. Solsko jedilnico smo namreč s pomočjo praznične okrasitve, primerne osvetlitve in prijete glasbe spremenili v čisto pravo kavarno, kjer so lahko obiskovalci okušali pestro ponudbo naših dobrot, se družili, klepetali ali pa na posebnih stojalnih, ki jih imajo tudi v čisto pravih kavarnah, prebirali naš šolski časopis. Za odlično postrežbo pa so poskrbeli kar naši učenci, ki so se prelevili v prave kavarniške natakarje.

Sejem pa je imel tudi dobrodelno noto, saj smo izkupiček od zbranih prostovoljnih prispevkov namenili šolskemu skladu, iz katerega bomo črpali sredstva za nakup sodobnih didaktičnih in drugih pripomočkov, ki jih potrebujemo za kakovostnejšo izvedbo pouka.

»Z besedo, petjem in plesom v barvito jesen«

Martina Fajdiga

Z besedo, petjem in plesom v barvito jesen so 13. novembra 2019 ob 18. uri zakorakali učenci OŠ Antona Martina Vrhnika, ter člani Društva upokojencev Vrhnika, prav tako pa tudi vsi obiskovalci omenjene prireditve. Kot že nekajkrat poprej so tudi tokrat pod okriljem gospe Petre Žitko iz OŠ Antona Martina Slomška Vrhnika in gospe Elice Brelih iz DU Vrhnika združili moči in pripravili čudovit jesensko obarvan pesniški in glasbeni večer.

Na prireditvi so obujali spomine na stare običaje kot so trgatev, ličkanje koruze, vezenje in še kaj,

ter spoznavali njihovo zgodovinsko ozadje, občudovali so jesenske stvaritve naše matere narave, zastavljali so si uganke in pripovedovali pesmi.

Prireditev je s slovenskimi ljudskimi pešmimi otvoril otroški pevski zbor OŠ Antona Martina Slomška Vrhnika pod mentorstvom gospe Lidije Lenarčič in z gospo Tamaro Jerina na klavirju. Z ljudskim izročilom se je predstavila tudi šolska folklorna skupina pod mentorstvom gospe Tanje Zupan. V nadaljevanju pa so učenci skupaj z gospo Katjo Hvalica in gospodom Matjažem Zirovnikom preko pogovora, recitacij, ugank in

predstavitve običajev pričarali res pristno jesensko vzdušje. Za glasbeno popestritev je poskrbela učenka Ava Mesec, ki je blestela na violini. Prav tako so obiskovalcem s prepevanjem ljudskih pesmi srca ogreli pevci Mešanega pevskega zbora DU Vrhnika pod vodstvom gospoda Jožeta Jesenovca.

Tako je minila še ena prijetna medgeneracijska prireditev, s katero so sodelujoči še enkrat več dokazali, da so vezi med njimi res močne in da se skupaj resnično zmore vse.

Ob bistrem potoku je mlin

Tanja Zupan

Včeraj, 20. 11. 2019 je na OŠ Log-Dragomer potekala folklorna prireditev *Ob bistrem potoku je mlin*, na kateri je sodelovala šolska folklorna skupina z odrsko postavitvijo *Kaj, kaj, kaj?* pod mentorstvom Tanje Zupan.

Prireditev je potekla v organizaciji JSKD OI Vrhnika, KUD Kosec in OŠ Log-Dragomer. Poleg naših folklornikov so se na odru predstavile še tri skupine: mlajša in starejša otroška skupina Coklarčki iz KD Borovnica ter skupina Nageljčki iz KUD Kosec.

Prireditev, ki je bila že tretja po vrsti, je namenjena srečanju otroških skupin, ki negujejo slovensko ljudsko glasbeno izročilo.

Ogled konjeništvu v Črni vasi

Karmen Slana in Mitja Močilar

V sredo, 15. 10. 2019, so si učenci izbirnega predmeta sodobno kmetijstvo in raziskovanje organizmov ogledali Konjeništvu Peterlin v Črni vasi. Poleg jahanja, so konje očistili, osedlali in veliko no ega izvedeli o njihovem telesu in negi. Za nami je čudovito izkustveno učenje.

Kulturni dan »Po poti kulturne dediščine«

Neža Dovjak, 7. a

V petek, 4. 10. 2019, ob 8.00 smo se odpravili na kulturni dan »PO POTI KULTURNE DEDIŠČINE«. Obiskali smo kraje pod lepimi Karavankami, kjer se je rodilo, živelo in ustvarjalo mnogo Slovenskih umetnikov.

Ustavili smo se v Prešernovi rojstni hiši v Vrbi na Gorenjskem. Izvedeli smo vse o njegovem življenju in njegovih najbolj znanih delih. Iz Vrbe smo se odpravili v vas Doslovče, kjer stoji rojstna hiša pisatelja Frana Saleškega Finžgarja. Njegovo tipično kajžo smo primerjali s Prešernovo hišo in ugotovili, da je Prešernova hiša bogatejša. Veliko smo izvedeli tudi o njem in njegovih delih.

Pot nas je pripeljala tudi na Rodine, kjer se je leta 1891 rodil pisatelj Janez Jalen. Njegov prapravnuk nam je povedal, da je bil gospod Jalen kot otrok zelo poreden, in da je bil izvrsten planinec.

Takoj za tem smo obiskali rojstno vas učitelja čebelarstva in slikarja Antona Janše. Ogledali smo si njegov čebelnjak, na katerem smo videli tudi njegove poslikave, ki jih je naredil.

Potem smo obiskali Žirovnico, saj je to rojstni kraj Prešernovega najboljšega prijatelja Matije Čopa. Tu smo si ogledali kratek posnetek o življenju omenjenih pesnikov in pisateljev. Na koncu našega kulturnega dne smo se še odpravili na ogled starega mestnega jedra v Kranju. Tam smo občudovali največji kip Franceta Prešerna na svetu, ki stoji na Glavnem trgu.

Po lepem dolgem dnevu smo se ob 18.00 vrnili domov kar malce utrujeni.

Ekskurzija na Gorenjsko

Nia Bajrektarević, 7. a

Naš obisk se je začel,
v Vrbi, kjer Prešeren je živel.
France Prešeren v kmečki družini se je rodil,
v šoli pa zelo priden je bil.
Uspešno zaključil študij prava je
in se v Ljubljano vrnil kot odvetnik je.
Med službo odvetnika veliko pesmi napisal je,
pri tem pa Matija Čop usmerjal ga je.
Pesnik v Primičevo Julijo zaljubljen se je,
posvetil pa tudi Sonetni venec ji je.
France Prešeren danes za največjega pesnika velja,
saj njegova Zdravljica himna je slovenska.

Potem odpravili na Rodine smo se,
kjer živel Janez Jalen je.
On slovenski pisatelj, dramatik in duhovnik je bil,
ki na Rodinah se je rodil.
Oče zelo razgledan mož je bil,
v sinu pa že zelo zgodaj zanimanje za naravo je vzbudil.
Oče kmalu umrl mu je,
zato v gimnazijo kar župnik poslal ga je.
V Kranju na bogoslovje vpisal se je,
ko pa kmalu prva svetovna vojna začela se je,
študija na Filozofski fakulteti ni dokončal,
saj je raje kot duhovnik služboval.

Potem do Frana Saleškega Finžgarja smo odšli
in tudi tam o njem nekaj izvedeli.
On slovenski pisatelj, dramatik, prevajalec in duhovnik je bil,
ki se 9. februarja je rodil.
Pomemben v slovenski književnosti je,
ker veliko zanimivih pripovedk napisal je.
Brezskrbnega otroštva pa zanj je konec bilo,
ko v enorazrednico treba je bilo.
Po končani šoli gimnazijo je obiskoval,
saj takrat še ni vedel, kaj bi sploh postal.
Z odliko maturiral je,
vendar to še ni vse – naprej v šolo odpravil se je.
Potem kot duhovnik služboval je,
njegovo življenje pa končalo se je,
ko leta 1962 umrl je.

Potem pa v Breznico smo odšli,
Kjer rojstna vas bratov Janša stoji.
Anton Janša za slikarstvo nadarjen je bil
in doma si v skednju tudi ateljeja naredil.
Kljub temu, da takrat brati in pisati niso znali vsi,
se je odpravili na Dunaj, da bi se izučili risarske obrti.
Anton kljub svojemu talentu za slikanje
raje odločil za čebelarjenje se je.

Predzadnja postaja pa rojstna hiša Matije Čopa je bila,
v kateri posnetek smo si ogledali
in tudi skozi igro nekaj izvedeli.
Matija Čop Prešernov prijatelj je bil,
ki 26. januarja se je rodil.
Leta 1807 začelo Čopovo šolanje se je,
leta 1820 pa še njegovo službovanje.

Njegovo najpomembnejše obdobje od 1831 do 1835 je bilo,
saj v tem času s Prešernom tesno prijateljstvo je bilo sklenjeno.
Nižjo srednjo šolo v Ljubljani je obiskoval
in potem šolanje na Dunaju nadaljeval.
Leta 1835 pa Čop umrl je,
ko med kopanjem v Savi utopil se je.

Na koncu pa smo še v Kranj odšli,
ki nad sotočjem Kokre in Save leži.
Tam v skupinah delali smo
in skozi zabavo veliko spoznali smo.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Učenci 8. razreda

Tudi letos se je naša šola v novembru pridružila vseslovenskemu projektu »Tradicionalni slovenski zajtrk«, ki smo ga na naši šoli dopolnili in nadgradili v »Dan slovenske hrane«. Na šoli so ta dan potekale različne aktivnosti, še posebno pozornost pa smo namenili zdravemu prehranjevanju skozi ves dan in gibanju. Osmošolci so nam o tem dnevu posredovali tudi nekaj svojih razmišljanj, ki jih predstavljamo v nadaljevanju tega prispevka.

Za tradicionalni slovenski zajtrk na naši šoli postrežejo z medom, maslom in seveda mlekom. Ze pred pričetkom pouka je v jedilnici možnost, da zajtrkujemo. Menim, da je to zelo zdravo in bi lahko to še večkrat ponovili. Zajtrk je zelo pomemben obrok, saj z njim dan začnemo, brez njega pa bi težje razmišljali in sledili pouku. Maslo in med sta zelo zdrava, zato ju tudi sam velikokrat jem. Prav tako pa je zjutraj pomembno uživanje sanja, na primer jabolka, banan ...
Bor Fefer, 8. b

Mislim, da je pomembno, da spoznamo slovensko hrano, ki jo pridelajo v Sloveniji, ne pa, da kupujemo uvoženo hrano z drugega konca sveta. S tem, da kupujemo domačo hrano, podpiramo razvoj slovenskega kmetijstva in samooskrbo. Zdrava polnovredna hrana pomaga udi možganom pri razmišljanju. Bolje je, da namesto nezdrave in mastne hrane pojemo kos kruha in tako začnemo svoj dan.

Bor Mesec, 8. a

Na tradicionalnem slovenskem zajtrku lahko vsi učenci zjutraj pred poukom dobijo med in maslo. Po šolskem zvočniku smo poslušali, kaj predstavlja zdrav in energijsko polnovreden zajtrk. Bolj zdravo je jesti domačo, lokalno pridelano hrano. Sam se žal ne prehranjujem zdravo, ker nimam časa jesti ob urah, ko naj bi jedel posamezen obrok.
Miha Podobnik, 8. a

Na naši šoli imamo vsako leto tradicionalni slovenski zajtrk. Zajtrk mora biti zdrav, saj nam daje energijo za ves dan. Dobro je, da je hrana slovenska, dobro pa je tudi, da jemo sadje. Kot zdrav zajtrk bi lahko jedli tudi kruh s sirom in jabolkom, jajca s kruhom in korenjem in še kaj.
Emilija Cukjati in Jakob Rožmanec, 8. a

Po mojem mnenju je zajtrk najpomembnejši dnevni obrok, saj prebudi tvoje možgane in telo. Jaz za zajtrk jem umešana jajca, omega tri maščobe in A-, C-, D- in E-vitamine. Seveda so pomembni tudi drugi obroki, prav tako pa tudi to, iz kakšne hrane so sestavljeni, kakšno je njeno poreklo, ali vsebujejo maščobe, ogljikove hidrate, sladkorje, beljakovine ... ki jih potrebuje naše telo. Slovenski zajtrk, ki ga imamo na naši šoli, se mi zdi odlična ideja, saj nam predstavi in dajo okusiti pravo slovensko hrano.

Andraž Umek, 8. c

Na osnovni šoli Antona Martina Slomška je danes dan slovenske hrane. Obeležimo ga tako, da si aho zjutraj postrežemo s slovenskim medom, maslom, mlekom in jabolkom. Nato v prvi šolski uri sledi 15 minut gibanja in pogovor o zdravi hrani. Pomembno je, da je naša hrana zdrava in raznolika in

tudi, da zajtrkujemo, saj s tem pripravimo naše telo na dan, ki je pred nami.

Tina Govekar, 8. b in Anđela Čerčelanović, 8. c

Na naši šoli vsako leto obeležujemo dan slovenske hrane. Na ta dan imamo na jedilniku tradicionalne slovenske jedi. Za zajtrk jemo maslo, med in mleko. Za kosilo pa kakšno mineštro in sladico. Na ta dan se veliko pogovarjamo o zdravi hrani in zdravih obrokih. Na dan naj bi zaužili pet polnovrednih obrokov. Zajtrk je najpomembnejši obrok, saj nam da energijo za ves dan in nam pomaga, da se lahko skoncentriramo in razmišljamo. Za zajtrk je dobro jesti hrano, kot je kakšen jogurt, sadje ... Hrana naj vsebuje vse snovi, ki jih potrebuje naše telo: beljakovine, vitamine, minerale ...

Anja Molk in Ana Zvonareva, 8. c

5 x stop je kul

Vanja Furlan, 9. b

V torek, 10. 9. 2019, so nas na šoli obiskali ambasadorji zavoda VARNA POT. Predstavili so nam dva projekta: 5 x STOP JE KUL in VIZIJA NIČ. Dan smo začeli v učilnicah, kjer smo se z ambasadorji pogovarjali o pitju alkohola in uživanju drugih psihoaktivnih snovi pred vožnjo in o refleksih. Za zabavo pa smo lahko preizkusili tudi »prijana očala«, ki so pokazala, kako vidi opita oseba. Po malici smo odšli v jedilnico, kjer smo poslušali predavanje ustanovitelja zavoda VARNA POT. Vsi smo se zamislili o varnosti v prometu, saj je bila predstavitev opremljena z videoposnetki prometnih nesreč po resničnih dogodkih. Predstavitev pa je popestrilo pričanje preživele žrtve nesreče. Dan smo zaključili v učilnicah, kjer smo se pogovarjali o naših vtisih in občutkih. Objavljamo tudi nekaj vtisov o dnevu

dejavnosti 5 x stop je kul, ki so jih podali učenci 9. b:

Najbolj me je navdušil Dario, saj je zelo hvaležen, da je dobil novo priložnost. Rekel je, da je to občutek, kot da bi se ponovno rodil. Všeč mi je, da so vsi tako hvaležni in nasmejani. Tudi Roberto mi je zelo zabaven.

Gaber Gabrovšek, 9. B

Najbolj sta me nagovorila dva dogodka. Prvi je bil govor črtna prometne nesreče Daria. V njegovem govoru se je razbralo, kako ga je nesreča prizadela, in kako mu je spremenila življenje. Druga stvar, ki me je nagovorila danes, je bil govor Roberta. Priporočal je o svoji hčeri, ki je pred leti doživela prometno nesrečo. A njegov govor je bil glede na žalostno temo zelo pozitiven.

Ana Petrič, 9. B

Na današnjem tehniškem dnevu me je najbolj nagovorila resnična zgodba o življenju Daria, ki je imel prometno nesrečo. Všeč mi je bila zato, ker je, čeprav je njegova zgodba žalostna, vseeno govoril z nasmeškom. Prav tako mi je bilo všeč predavanje g. Roberta, ko nam je govoril težke stvari, a z lahkoto.

Rok Žitnik, 9. B

Najbolj so me nagovorili posnetki in izpoved žrtve nesreče.

Vanja Furlan, 9. B

Na današnjem dnevu dejavnosti me je najbolj nagovorila življenjska zgodba Daria, kako se je soo-

čil z nesrečo in njenimi posledicami ter prišel do položaja, kjer je danes. Zelo mi je bilo zanimivo, kako lahko je pripovedoval svojo zgodbo, prav tako tudi vodja same dejavnosti, g. Robert. Všeč mi je bilo, da so delili svojo zgodbo, ne glede na to, kako jim je bilo težko. Sama predstavitev je bila zelo poučna in ena izmed takih, ki si jo bomo vsi zagotovo zapomnili.

Nina Murtagič, 9. B

Danes me je najbolj nagovoril gospod Robert, ker je bil zelo prepričljiv in zanimiv. Dotaknilo se me je, ko je govoril o svoji hčeri, ki jo je zaradi pijanega voznika skoraj izgubil. Videlo se mu je, da ima rad svoj poklic, da ima izkušnje, in da je dober človek. Tudi gospod Dario je imel zelo zanimivo izkušnjo, ki jo je delil z nami. Zelo so mi bila všeč tudi očala, ki demonstrirajo tvoj vid, ko si pod vplivom alkohola.

Van Vučko, 9. B

Na današnjem dnevu dejavnosti se me je najbolj dotaknilo, ko smo gledali video posnetke o prometnih nesrečah, saj vem, da se to lahko zgodi vsakemu.

Manca Urh, 9. B

Kaj me je na današnjem dnevu najbolj nagovorilo? Zgodbe vseh. Da nikoli ne smeš obupati nad življenjem. Da je treba biti zmeraj vesel. Da je treba zmeraj paziti v prometu, varno voziti in tudi pozdravljati.

Blaž Kavčič, 9. B

Tehniški dan: Muzej pošte in telekomunikacij

Alenka Verbič, 7. a

V torek, 7. 1. 2020, smo se učenci 7. razredov z avtobusom odpravili v Polhov Gradec, v Muzej pošte in telekomunikacij.

Najprej smo se razdelili v dve skupini. Skupina 7. a je na začetku šla na ogled muzeja. Izvedeli smo veliko novega o prvih sporočilih, kako so pisma potovala iz enega kraja v drugega in nekaj o poštnih znamkah. Povedali so nam tudi, kako so včasih telefonirali in uporabljali Morsejevo abecedo. Izvedeli smo, da so poštarji potovali s kočijami, s kolesi ali pa peš. Ko smo si ogledali muzej, smo šli na delavnico, kjer smo si iz papirja izdelali poštarke kape.

Bilo je zabavno in zelo zanimivo, saj imajo v muzeju veliko eksponatov, po katerih lahko ugotoviš, kakšna je bila poštna zgodovina.

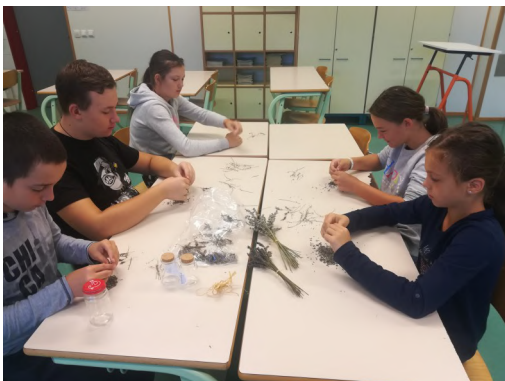

Foto zgodba z zeliščarskega krožka

Učenci zeliščarskega krožka

V letošnjem šolskem letu je poleg številnih interesnih dejavnosti na naši šoli potekal tudi zeliščarski krožek pod mentorstvom učiteljice Vesne Jurač. Mladi zeliščarji smo se vsak teden v jutranjem času radi zbirali, saj smo se preko različnih

aktivnosti veliko naučili o zeliščih in njihovi uporabi ter izdelovali zanimive zeliščarske izdelke. Naša srečanja so bila vedno zanimiva in polna smeha. Nekaj utrinkov z naših druženj pa vam predstavljamo v naslednji foto zgodbi.

Obirali smo posušene sivkine cvetove in jih pripravili za izdelavo dišečih blazinic. V razredu se je širil čudovit vonj sivke, ki nas je spominjal na cvetoče nasade sivke v naravi.

Iz ostankov blaga smo sešili pisane blazinice ter jih napolnili z rižem in cvetovi sivke, ki so znane tudi po tem, da iz omar preganjajo molje. Ob šivanju dišečih blazinic smo obnovili svoje šiviljsko znanje, naše druženje pa popestrili s pripovedovanjem zanimivih zgodb in anekdot.

Preizkusili smo se tudi v pripravi različnih zeliščnih namazov, ki smo jih s slastjo pojedli za zajtrk.

Iz različnih zelišč smo naredili čajne mešanice in iz njih skuhalo čaj. Priredili smo tudi okušanje skuhanih čajev in izbrali najboljše čajne mešanice, s katerimi smo se predstavili tudi v Slomškovi kavarni v sklopu novoletnega sejma. Za naše čaje pa smo izdelali tudi ekološko embalažo.

Posejali smo tudi nekaj zelišč in pridno skrbeli zanje.

Izdelali smo zeliščno sol in obarvano solno kopel.

MI SMO FIT!

Sankanje

Darja Buh

V petek, 31. 1. 2020, smo se v zelo okrnjeni zasedbi učenci in učitelj prvih razredov odpravili na sankanje. Sankanje pri tako visokih temperaturah? Prvošolci se ne damo. Na sankališču na Sentižestu nad Horjulom sta nas pričakala oblačno vreme in veter. Kljub vsemu, pa je majhna zaplata snega vabila, da jo izkoristimo. Spočiti in s polnimi želodčki smo se s sankami za petami odpravili do vrha in se z užitkom spustili po klančku navzdol. Pa spet pogumno gor in z užitkom dol. Med oblaki je svojo pot našlo tudi nekaj sončnih žarkov in sankanje je bilo pravo veselje. Po celem dopoldnevu sankaskih vragolij smo se naužiti svežega zraka in prijetno utrujeni vrnili nazaj v šolo.

Nogomet - finale področnega prvenstva

Matjaž Bajec

V ponedeljek, 23. 12. 2019, je na naši šoli potekal finalni turnir področnega prvenstva v nogometu za starejše učence. Gostili smo ekipe OŠ iz Gornjega Logatca, Rakeka in Postojne.

A najprej se vrnimo dva meseca nazaj, ko se je tekmovanje z občinskim prvenstvom šele začelo. V naši občini so dvoboji med obema šolama tradicionalni, pogosto imajo tudi pridih rivalstva in prestiža, a vedno v športnem in fair play duhu. Ta vidik tekmovanja je zelo pomemben in na tem mestu športnikom obeh šol, v vseh panogah, čestitam za vzoren športni pristop in naj bo tako še naprej.

Letos se je zgodilo tako, da so se v nadaljnje tekmovanje uvrstili naši fantje in sledilo je polfinale področnega prvenstva, ki smo ga organizirali na naši šoli. Na turnirju sta igrali še ekipe iz Borovnice in Rakeka. Slomškova ekipa je prikazala zelo dobro igro in zasluženoma zmagala, v finale so se uvrstili še igralci z Rakeka.

Pa smo spet nazaj pri ponedeljku in finalnem turnirju. Želja in načrt domače izbrane vrste je bila končna zmaga in uvrstitev v četrtfinale DP. Na žalost pa ekipa ni bila popolna, saj sta manjkala

dva ključna igralca, a ne glede na to, so fantje odločno stopili na igrišče. To se je v tekmi proti Logatcu pokazalo z zadetkom v prvem polčasu, a nasprotniki se niso predali, uspelo jim je izenačiti in rezultat se do konca tekme ni spremenil. Sledile so 7-metrovke, pri čemer pa je potrebno imeti tudi nekaj športne sreče ... tokrat je nismo imeli. Kasneje smo se za 3. mesto udarili z ekipo OŠ Miroslava Vilharja iz Postojne. V garderobi smo bili soglasni, da je vseeno bolje biti 3. kot 4., v borbenem slogu tudi zaigrali

in zmagali s 4 : 0. V tekmi za 1. mesto pa je OŠ Tabor Logatec z 2 : 0 premagala OŠ Jožeta Krajca z Rakeka in se tako uvrstila v četrtfinale DP. Vse tekme turnirja so se igrale športno in v duhu fair playa, zato čestitke in pohvala vsem igralcem.

Nehote pa nam misli uidejo v razmišljanje, kaj bi bilo, če bi Slomški igrali s popolno ekipo ..., a v športu če-jev ni, štejejo le dejstva in dejanja, zato z dvignjeno glavo novim zmagam naproti.

Športni dan v 3. razredu

Učenci 3. razreda

Zjutraj smo se zbrali, da bomo osvojili vrh Planine. Hodili smo in hodili do prvega počitka. Popili smo vodo in se odpravili naprej. Šli smo mimo majhne kmetije in videli ovce. Naredili smo drugi postanek. Učitelj nam je povedal, da se približujemo dvema jamama. Izvedeli smo nekaj novega o jamah. Na vrhu smo pojedli palačinke in popili čaj. Nazaj proti šoli smo hodili po drugi poti. Učitelj nas je pohvalil, ker smo prehodili 10 kilometrov. Pohod mi je bil zelo všeč.

Maks Oblak, 3. a

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na Planino. Med potjo smo videli dve brezni. Eno je kar veliko. Zelo je nevarno, iz majhnega pozimi piha. Na Planini smo dobili palačinke. Vse smo pojedli. S prijateljem sva gradila hiško za škrate. Eni so odšli na stolp. Gor zelo piha in je lep razgled.

Tobias Žitko, 3. a

Včeraj smo šli na Planino. Bilo nam je lepo. Prehodili smo 10 kilometrov. Jedli smo palačinke. Z nami so šli učiteljica, učitelj športa in veliko učencev. Pred odhodom nam je učiteljica razdelila sendviče. Med pohodom smo se zelo trudili in pogosto padali, ker je bila pot polna kamenja. Bilo je mnogo vzponov. Na Planini smo jedli palačinke in pili čaj. Sam sem pojedel dve palačinki in sendvič. Na vrhu smo šli na visok stolp, kjer smo bili nad oblaki. Po

vsem tem smo se vrnili v dolino. Čeprav je bila pot daljša, se mi je zdelo, kot da smo šli po bližnjici.

Viktor Čelič, 3. b

Na športnem dnevu sem videl verico, kako so požagali drevo, drevo v obliki črke J, jamo, ki je bila globoka 35 metrov in drugo jamo, globoko 335 metrov in dolgo 2717 metrov. Ko smo prišli na Planino, smo pojedli palačinke in popili čaj. Šli smo na stolp. Tam nismo videli ničesar, ker je bilo megleno.

Ruben Škorič, 3. b

V četrtek smo imeli športni dan. Šli smo na Planino. Zelo sem se veselila. A pot je bila zelo dolga in strma. Na poti sem videla veliko rastlin, drevesnih gob, korenin in par rož. Na pol poti smo se malo ustavili in popili malo vode. Na vrhu smo se posladkali s palačinkami in čajem. Nato smo se odpravili proti šoli. Pot nazaj je bila še daljša, a smo prišli. Bili smo utrujeni. Imela sem zanimiv dan.

Tija Ivanović, 3. c

Imeli smo športni dan. Šli smo na Planino. Pot je bila zanimiva, zabavna, strma, blatna in kamnita. Na Planini je bilo zabavno. Na vrhu smo jedli palačinke. S prijateljicami smo naredile škratjo hišico. Razgled je bil zamegljen. Na Planini je bilo fino. Cela zabava je bila. Na Planini mi je bilo všeč.

Julija Hajduković, 3. c

Pohod na Češko kočo

Učenske planinske krožke

V soboto, 12. oktobra 2019, smo odšli na pohod na Češko kočo. Z Vrhnike smo odšli ob osmi uri in se odpeljali do Jezerskega. Na poti na Češko kočo smo hodili po gozdu, bližje, ko smo bili cilju, pa smo tudi plezali po lestvah in se pripravljali po "zajlah". Na vrhu je bil čudovit razgled na okoliške gore, na primer Grintovec in Kočno. Malicali smo sendviče, ki smo jih prinesli s seboj in kar nekaj sladkarij, tako da nam sladkorja ni primanjkovalo. Spoznali smo nove prijatelje in skupaj poskrbeli, da nam ni bilo dolgčas. Pot navzdol je bila za marsikoga težja kot navzgor, saj je bilo potrebno zelo previdno prestopati s skale na skalo, ki so bile v senčnih legah zelo vlažne. Avtobus nas je pričakal na zelo lepem mestu, pri Planšarskem jezeru na Jezerskem, kjer nam je bilo vsem zelo všeč. Okrog jezera je razgibana sprehajalna pot, jezero ima obliko srca in privablja veliko turistov.

Naslednji izlet bo v neznano. Ponavadi na avtobusu napišemo listke z različnimi idejami, kam gremo, kaj je naš cilj. Nato vodniki med praviimi odgovori izžrebajo nagrajenca, ki prejme darilce. Se vidimo v novembru!

Slomškovi košarkarji boljši od Cankarjevih

Tadej de Gleria

V torek, 5. 11. 2019, se je v naši športni dvorani odvijala povratna košarkarska tekma večnih občinskih rivalov, tekma med učenci OŠ Ivana Cankarja in domačo košarkarsko ekipo OŠ Antona Martina Slomška Vrhnika. Na prvi tekmi, ki smo jo igrali pred počitnicami, so bili Cankarjevi košarkarji boljši od naših z rezultatom 29 : 24. Očitno so našim fantom počitnice prišle prav, saj so pokazali borbena igro, pravi pristop in pustili srce na igrišču. Tekmo so zmagali z rezultatom 29 : 21 in se uvrstili na področno tekmovanje, saj so naši fantje skupno dosegli več točk. Bravo, fantje! Le tako naprej!

Ljubljanski maraton

Matjaž Bajec

Zadnji oktobrski vikend naše glavno mesto lahko poimenujemo tudi tekaška Ljubljana. Ulice središča mesta so bile spet namenjene le tistim, kateri imajo radi izzive v obliki preizkušanja svojih športnih sposobnosti in tistim, ki pridejo na največjo slovensko športno rekreativno prireditev le uživati, in da so del tega dogajanja. Letos se je na vremensko čudovit sobotni dan teka v različnih kategorijah in razdaljah udeležilo 77 slovenskih OŠ, med njimi je

tradicionalno tudi naša, ki jo je zastopalo 54 učencev. Najmlajši od 1. do 2. razreda so pretekli 600 m, malo starejši od 3. do 5. razreda 1350 m in najstarejši od 6. do 9. razreda 1800 m. Vsi so bili uspešni, veseli, zadovoljni, tudi utrujeni, vse to pa je osnovni namen udeležbe. Pohvalo si zaslužijo tudi starši, ki svoje otroke pripeljejo v Ljubljano in jim s tem omogočijo ustvariti in doživeti tako veličastno prireditev.

Preizkus plavanja v Ljubljani

Krištof Cukjati, 6. a

V četrtek, 26. 9. 2019, smo se pred šolo zbrali vsi šesti razredi in učitelji športne vzgoje. Z avtobusom smo se odpeljali v Ljubljano, kjer smo se preizkusili v plavanju.

Ko smo prišli v kopalnišče, smo se preoblekli v kopalke. Nato smo se vsi zbrali ob bazenu, kjer nam je učitelj Tadej povedal pravila. Nato smo se razdelili v skupine in šli po postajah. Na vsaki posamezni postaji smo morali izvajati različne vaje. Na prvi postaji smo se igrali z žogami in se ogrevali s

plavanjem. Na drugi postaji smo skali v vodo in se hkrati pripravljali na preverjanje plavanja. Na tretji postaji pa smo preverjali plavanje. Vsak učenec je moral opraviti vse naloge pri vseh postajah. Če smo pri tretji postaji opravili vse naloge, smo opravili tudi preizkus plavanja.

Preizkus plavanja smo vsi učenci 6. razreda uspešno opravili.

IZ PODALJŠANEGA BIVANJA

Skrb za šolsko okolico v podaljšanem bivanju

Mitja Močilar

Ker v naši šoli pogosto poteka pouk v naravi, imamo v njeni okolici veliko umetnih ekosistemov. Z njimi lahko otrokom lažje predstavimo delovanje naravnih procesov, veliko vrst različnih organizmov ter druge značilnosti narave, ki jih v razredu ne bi mogli prikazati. Za naš arboretum in šolsko mlako je v veliki meri zadolžen naš hišnik, visoko gredo in zeliščni vrt pa obdelujejo učenci naše šole. Za sajenje zelenjave in zelišč so zadolženi učenci naravoslovja in biologije. Vsak razred ima dva ali tri ekopredstavnike, ki skrbijo za sajenje in gnojenje rastlin. Ker pa ekopredstavniki ne morejo biti odsotni od vseh ur pouka, smo v ta projekt vključili še učence podaljšanega bivanja. Njihova naloga je skrbno zalivanje rastlin, prekopavanje in odstranjevanje plevela.

Na sliki lahko vidimo, kako otroci odstranjujejo plevel iz našega zeliščnega vrta. Da jim je delo bolj zanimivo, ga navadno spremenimo v igro. Učence razdelimo v skupine po tri, te med seboj tekmujejo, tako da v določenem času iz zeliščnega vrta odstranijo čim večjo količino plevela. Zmagovalna skupina ima privilegij, da si izbere dejavnost, ki jo bomo izvajali naslednjo uro podaljšanega bivanja. Pri tem se otroci naučijo prepoznati različne vrste zelišč po vonju in samem izgledu rastline. Naučili pa so se tudi ločevati plevel od »koristnih« rastlin na vrtu.

Da bi si prihranili čim več dela z odstranjevanjem plevela in bi še dodatno olepšali naš zeliščni vrt, smo na predele, kjer ni zelišč, nasuli smrekove sekance. Ti do neke mere onemogočijo rast plevela in dajo našemu zeliščnemu vrtu videz urejenosti.

Po dolgem poletju smo morali poskrbeti tudi za našo visoko gredo. V njej smo spomladi nasadili veliko različnih vrst zelenjave in zelišč. Čez poletje pa je neobdelane dele visoke grede zapolnil plevel. Poleg tega je rast zelišč in zelenjave ušla nadzoru in visoke grede so izgledale povsem neurejeno.

Ker smo pri naravoslovju mislili posaditi jeseni v visoke grede jagode, smo v podaljšanem bivanju poskrbeli, da smo iz gred počistili vse, kar je bilo v njih zasajeno.

Foto utrinki iz podaljšanega bivanja:

Izdelava plakata za šolsko razstavo in pisanje domače naloge

Zasaditev visokih gred

Veselo rajanje na novoletnem plesu

Veliko gibanja na svežem zraku

Ustvarjalna igra v razredu

Urejanje zeliščnega vrta

LITERARNI KOTIČEK

Jaz sem celica

Luka Maklin, 6. a

Živijo! Sem celica. Živim, jem in spim v rastlini, ki se imenuje bukev, zato sem rastlinska celica.

Omejuje me trdna celična stena, pod njo pa je mehkejša in polprepustna celična membrana. V meni plava gosta tekočina, ki se imenuje citoplazma. V njej plava sedem celičnih organelov, ki opravljajo proces celičnega dihanja, torej dihanje. Imenujejo se mitohondriji. V citoplazmi plava tudi sedem celičnih organelov, ki opravljajo proces fotosinteze. Ti se imenujejo kloroplasti. Kloroplasti so zeleni, ker imajo zeleno barvilo klorofil, zaradi tega so listi bukke zeleni. Citoplazma plava po celični celici, v njej je tudi zelo pomembno celično jedro, ki nadzoruje delovanje celotne celice, torej mene. Zelo pomembna je še vakuola, v njej je tekočina, ki jo pridela drevo s pomočjo fotosinteze. Vakuola mi daje tudi trdnost.

Tako. Opisala sem se vam, kakor vem in znam. V meni so še drugi celični organeli, ki jih še ne poznam. No, zdaj vidite, tako majhna sem, da me s prostim očesom ne morete videti, pa je v meni tako veliko sestavnih delov. Kaj šele, ko pomislim koliko celic sestavlja celotno drevo!

Lipa

Miha Končan, 9. a

Lipa je zelo velika, lahko kot dva velikanska kipa ali kot pol sinjega kita.

Spomladi lipa zacveti, pozimi pa v miru, v zimski idili spi.

Iz njenih cvetov dobimo čaj, ki okusen je in pozimi prav prileže se.

Zoja Vučko, 9. b

Žebljarska

Miha Cimprič, 9. b

Ko se zjutraj zbudim, skozi okno sije sonce. Spominja me na talilno peč v tovarni, kjer delam. Vsak dan štirinajst ur kovanja žebeljev, brez konca in kraja. To mora biti najbližja verzija pekla, kar jih je mogoče ustvariti na Zemlji. Že zjutraj ob štirih sem pri nakovalu in tolčem po žareči kovini, ravno iz peči. Povsod letijo iskre, pot mi teče s čela. Ena kaplja pristane na jeklu in kovina zacvrči. Prekleta, prehitro se bo ohladila. Nazaj v peč z njo. Vzamem novo in spet tolčem. Ne vem, koliko časa sem že tukaj. Na koncu se vse zamegli. Zazvoni zvonec. Ura je ena, čas je za odmor. Odložim kladivo in se odpravim ven na malico. Danes imam kos kruha in malo sira, dovolj za dober sendvič. Dve uri potečeta, kot bi mignil. Moram nazaj za nakovalo, do osmih. Domov pridem izmučen. Večerja me na srečo že čaka. Malo še pogovorim z domačimi, potem pa spat. Jutri ne bo nič drugače.

Anketarska

Rebeka Malavšič, 9. a

Moj telefon je vedno vroč,
ne odložim ga niti čez noč.
Včasih samo zvoni, noben se ne oglasi,
vsi vedo, da kličemo mi.

Potrebuješ le kanček sreče,
da nekdo se oglasi in ti reče:
»Dober dan, želite?
Če kaj potrebujete, vi samo recite!«

»Želim samo, da bi se z mano pogovarjali,
in mi na moja vprašanja odgovarjali.
Res ni velik problem,
vendar nečesa ne vem.«

Potem jim razlagaš, kako to gre,
nobenemu ni jasno, nobeden ne ve.
Včasih ti dajo kakšno vprašanje,
a nočejo širiti svoje neznanje.

Res so nesramni, veliko je takih,
obnašajo se, kot bi hodili po oblakih.
Velikokrat se vprašam, kaj je z ljudmi,
samo prekinajo, kot da jih ni.

Vsak je drugačen, nismo enaki,
pokažejo nesramnost v priložnosti vsaki.
Spet drugi, preveč govorijo, vse morajo pokazati,
a idealnih ni, to moram priznati.

Jernej Osredkar, 6. c

Pot okoli sveta

Nejc Furlan, 6. a

Slovenija v Evropi leži,
tam se lepo živi.

Azija na desni od Evrope stanuje,
kjer Mont Everest kraljuje.

Na levi velik ocean valovi,
na drugi strani pa se mi Američan smeji.

Čisto spodaj plavajo pingvini,
zgoraj pa se sankajo Eskimi.

Celine

Pia Govekar, 6. a

Na naši Zemlji je sedem celin,
vsaka po svoje lepa kot zlat cekin.
Jaz doma sem v Evropi,
kjer počutim se lepo kot na domači klopi.

Največja Azija je med njimi,
velik del nje je v nižini.
Tam veliko je polotokov,
še več bi našlo se otokov.

Evropi najbližja je Azija,
tako skupaj sta, da se imenujeta Evrazija.
Pod Evropo razteza se Sredozemsko morje,
na severu in jugu ima pogorje.

Avstralija ima malo polotokov in otokov,
zato pa veliko širokih zalivov.
Večina Avstralije je v puščavi in ravnini,
ljudstvo, ki tam živi, so Aboridžini.

Če v Afriki hočeš visoko, šel boš na Etiopsko višavje,
če želiš kopati globoko, obišči saharško puščavje.
Lahko boš skočil v reko Nil,
za večerjo mimo tebe priplaval bo krokodil.

V Severni Ameriki Indijanci so prebivali,
veliko so se s kavbojci preganjali.
V Južni Ameriki Azteki, Inki, Maji,
živeti v sožitju z naravo, so bili njihovi običaji.

Na Antarktiki je veliko snega
in bogastva rudnega.
To je zaščiteno
in mora ostati nedotaknjeno.

Gora

Jakub Latič, 3. c

Gora, koka si velika,
nenavadna in barvita !

Med cvetjem in travo steza se vije,
v daljavo in z vrha se novo svet odpre,
v skale, oblake in sneg se oko ti zazre.

Naše osončje

Brina Kebe Tešar, 6. a

Osončje za središče zvezdo ima,
zvezdi Sonce je ime,
okrog nje pa osem planetov se vrte.

Prvi majhen je Merkur,
druga, Zemlji enako velika,
sestrica Venera se potika.
Mars za Zemljo umirjeno sedi,
saj se mu nikamor ne mudi.

Jupiter največji se krepi,
Saturn pa obroče vrti.
Uran modro se blešči,
Neptun je malo manjši in spi.

Vsak planet svojo luno ima,
Mesec pa kot majhen dojenček se zdi,
ker kar naprej okrog Zemlje se vrti.

V vesolju je še veliko nebesnih teles,
ki nekje plešejo svoj ples.

Če v vesolje poletiš
in vesoljca ogovoriš,
se lahko z njim po Mlečni cesti zavrtiš
in do prelepih zvezd poletiš.

Prešernova pesem

Lucija Vrhovec, 7. a

Prešeren bil je v Vrbi doma,
kjer njegova je rojstna hiša bila.
Deset jih vse skupaj je bilo,
tako da ni se zgodilo,
da premalo bi jih bilo.
Prešeren je kmalu zapustil dom,
saj pri stricu se je učil bonton.
Minilo je leto, minil je dan,
ko zagnan Prešeren,
se je v šolo podal.
Ko osnovno je šolo končal,
je v Ljubljani študij nadaljeval.
Pravo pot je izbral,
ko za poklic je pravo izbral.
Otroci so ga klicali doktor fig,
saj žepe imel je vedno polne suhih fig.
Za ljubezen je Julijo izbral,
a na koncu je z drugo pristal.
A še zmeraj ostal mu je čas,
da napiše pesem,
za Slovence, za nas.

Rad imam

Ruben Škorič, 3. b

Rad imam družino,
ker se imamo fino.
Rad imam televizijo,
ker mi Youtube da
dodatno širino.
Rad imam knjigo,
ker je v njej vse zanimivo.
Rad imam košarko,
ker se znorimo
in še koš dobimo.
Rad imam igro,
ker se kaj novega naučimo.
Rad imam morje,
kjer se vedno počutim dobre volje.
Rad imam sladoled,
ker je sladek kot med.

Rdeča nogavička

Žana Vesel Šraj, 3. b

Nekoč je živela deklica z imenom Rdeča Nogavička. S svojim najboljšim prijateljem konjem je živela v veliki vili v gozdu.

Nekega dne je izvedela, da je babica zbolela, zato se je odločila, da jo obiše in ji odnese kosilo. Skuhala je krompir in zrezke ter spekla potico. Oblekla je svoj rdeči plašč z rdečo kapuco in dve različni pisani nogavici. Vzela je košaro s kosilom, se usedla na svojega prijatelja konja in odjahala v gozd proti svoji babici. Ko je jahala v gozdu, si je ogledovala okolico, drevesa in rožice. Ko je prišla v temni gozd, se je zelo bala, saj je v tem gozdu strašila opica z imenom Ficko. Na srečo Ficka ni srečala, zato je hitela naprej. V naslednjem gozdu se je ustavila, da sta si s prijateljem konjem malo odpočila. Ko je sedela na štoru, je mimo prišel volk. Rdeča Nogavička se ga je ustrašila. Začela sta se pogovarjati in volk je tako od nje izvedel, da gre k svoji bolni babici. Odločil se je, da bo Nogavičko prehitel in požrl njeno babico, potem pa še njo, ko pride na obisk.

Volk je tekkel in tekkel, dokler ni prišel do babičine hiše, kjer je pozvonil in čakal. Babica je bolna ležala v postelji, zato ni mogla odpreti vrat in je samo glasno rekla, da je odklenjeno. Ko je volk vstopil v hišo, je zagledal svoje kosilo, ki je ležalo v postelji - to je bila babica. Hitro jo je požrl in si oblekel njeno haljo ter se ulegel v posteljo. Ko je prišla na obisk Nogavička in zagledala babico, ki je ležala v postelji, jo je vprašala:

"Zakaj imaš tako velike oči?"

"Zato, da te bolje vidim!"

"Zakaj imaš tako velika ušesa?"

"Zato, da te bolje slišim!"

"Zakaj imaš tako velika usta?"

"Zato, da te lažje požrem!"

Ko je volk hotel požreti Rdečo Nogavičko, je v hišo pritekla Nogavičkin najboljši prijatelj konj in je volka tako močno brcnil, da je volk obležal na tleh. Iz volkovih ust se je skobacala babica.

Od takrat naprej sta Rdeča Nogavička in njen prijatelj konj živela pri babici, kjer so vsak večer pred spanjem ponovili zgodbo, ki se jim je zgodila.

Doživljajski spis o prvomajskih počitnicah

Lara Čukljek, 9. a

Vedno komaj čakam na prvomajske počitnice. Letos sem svoj čas med počitnicami v večji meri posvetila svoji družini kot prejšnja leta, saj smo ostali doma. Po navadi gremo v tem času na morje, kjer kolesarimo in se zelo veliko družimo s prijatelji, ki jih vidimo samo nekajkrat na leto. Ker pa so letos bile državne meje zaprte, sem morala ta čas preživeti drugače. Prav tako sem se veliko ukvarjala s športom - z očetom sva hodila na Planino, kolesarili smo, hodila sem na sprehode, tekla.

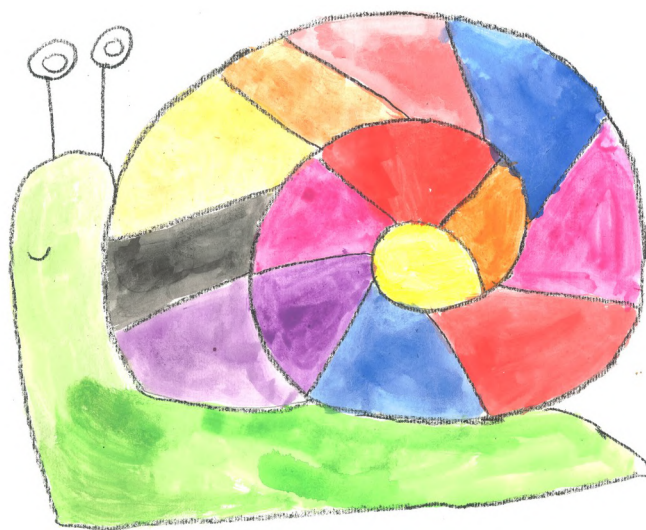
Če je bilo lepo vreme, sem vsak dan zjutraj in zvečer raziskovala gozd s svojo sosedo. Čeprav tukaj živiva že celo najino življenje, sva odkrili veliko novega. Nekega dne med počitnicami sva zjutraj ob sedmih odšli na sprehod v gozd. Hodili sva kar dolgo časa. Preden sva se odpravili od doma, sva se odločili, da bova telefone in druge naprave pustili doma in se prepustili naravi. To pa se je kmalu izkazalo za slabo odločitev, saj gozda nisva dobro poznali. Za vsak primer pa sva povedali staršem, kam greva. Dobro uro sva hodili po znani poti, nato pa sva se odločili, da zavijeva na stransko pot. Po tej poti sva nato hodili kar nekaj časa. Prišli sva do potočka s slapom in si tam malo odpočili. Odločili sva se, da greva nazaj. Nekaj časa sva hodili po poti, kar naenkrat pa je te poti zmanjkalo. Ker naju je zagrabila panika, sva začeli vpiti na pomoč, saj nisva imeli telefona, s katerim bi lahko poklicali svoje starše. Odločili sva se, da razmisliva, kaj lahko narediva, da ne bi še poslabšali situacije. Vedeli sva, da hodi po tem gozdu najin sosed, ki je lovec. Po dolgem čakanju je le prišel mimo in naju pospremil domov. Čeprav sva mislili, da bova umrli ali pa da nikoli ne bova našli poti do doma in bova morali živeti v divjini kot v kakšnem filmu, sem na koncu bila vesela, da se je to zgodilo, saj sva se tisti dan s sosedo še bolj povezali.

To je bil eden od mojih najbolj strašljivih dni v življenju, so se pa zgodili tudi lepi. Z družino smo praznovali očijev rojstni dan. Z mami in mlajšim bratom smo spekli tri vrste tort, rolado in mafine. Bilo je veliko dela, ampak je bilo vredno vsakega truda. Očiju smo naredili presenečenje, ker pa smo pripravili veliko slaščic, smo jih odnesli tudi sosedom, ki so se jih zelo razveselili. Tisti dan smo se dobili na ulici, na skupnem križišču, v varni razdalji in malo poklepetali ter se posladkali. Bilo je zabavno, ker se taka priložnost ne zgodi pogosto.

Po večerji smo se skoraj vsak dan igrali namizne igre kot v starih časih in si prižgali sveče. Čeprav je moj bratec ves čas goljufal, smo se še vseeno zabavali, saj smo se ves čas smejali. Zvečer smo velikokrat tudi gledali družinski film in jedli pokovko z kokosovim oljem. Enkrat med počitnicami sva z bratom odšla zvečer ven, ko je bilo zunaj že tema in se ulegla na tla ter gledala zvezde, kmalu so se nama pridružili še najini prijatelji iz soseske in smo se skupaj igrali razne igre, to je bil moj najboljši večer od počitnic. Čeprav nismo bili na morju mi je bilo še vseeno lepo.

Stela Žakelj, 2. a

Tin Barbo, 1. a

Učenci so se preizkusili tudi v risanju frazemov in njihovi uporabi v različnih besedilih:

Draga babi in dedi,

kot že vesta, se je kot **strela z jasnega** pojavil Corona virus, o katerem so ljudje več čas **vrteli jezik**. Ko so novinarji razlagali o njem, sem mislila, da **streljajo kozle in mlatijo prazno slamo**. Pravzaprav nisem vedela, **kam pes taco moli**, dokler nam zaradi epidemije niso zaprli šol. Zdaj naloga kar **pada z neba**, a tudi v trgovinah **garajo kot črna živina**. Nekateri državljani se vseeno **igrajo z ognjem** in pohajajo tam, kjer ne bi smeli. Mislim, da vseeno **ne smemo vreči puške v koruzo**, zato moramo, kar se da dati vse od sebe in ne pohajati z drugimi ljudmi. Ne smemo si **zatiskati oči pred resnico** in upoštevati navodila. Veliko se gibam zunaj, ko pa **lije kot iz škafa** se zabavam notri. Kako pa vidva preživljata ta čas?

Lepo se imejta in pazita nase še naprej.

Tia Čot, 7. b

Ana Karin Rome, 7. b

Katarina Verbič, 7. b

Dragi Nezemljani!

Kako se imate tam, kamor še ni segla človeška roka? Tukaj, na Zemlji, **bije huda ura -COVID-19**. Prišel je iz krajev, kot bi rekli mi Evropejci, **bogu za hrbtnom**. Upamo, da bomo čim prej **zagledali beli dan**, saj zdaj živimo v izolaciji in se počutimo kot **odrezani od sveta**. Nekaj mesecev nazaj, ko so začeli poročati o virusu, se nam je zdelo, da lažejo, **kakor pes teče**. Počutimo se skoraj kot **jezdenci apokalipse**, čeprav je **strah votel, od zunaj pa ga nič ni** in ni tako hudo kot zgloda. Jemo dobro, tako, da nismo od **kruha pijani**, ampak si raje rečemo, **to bi še angelčki jedli**.

Medtem ko smo mi doma, pa znanstveniki odkrivajo cepivo proti virusu in poskušajo **obrniti kolo zgodovine**. Še sreča, da niso v laboratorijih, kot **sloni v trgovini s porcelanom**, saj bi šlo cepivo že zdaj **rakom žvižgat**. Ko se bo končala epidemija, pa ne bo vse **kot iz pravljice**, veliko ljudi bo moralo **iti rakom žvižgat**. Ampak **treba se je boriti z abecedo časa** in **iti tudi težavam naproti**.

Upam, da mi čim prej odpišete, jaz vam pa pošiljam **CORONA-pozdrave** z Zemlje, ki se je očitno **najedla norih gob**.

Katarina Verbič, 7. b

Kako sem streljal kozle

(domišljijjski spis)

V času kislih kumaric smo pri nas igrali nogomet. Ker že lep čas nismo imeli veliko dela za šolo, smo igrali nogomet skoraj vsako razpoložljivo minuto. Kot običajno sem bil vratar in bil hitro **umazan kot pujs**. Kmalu so postali **sitni kot podrepne muhe**, saj sem branil, kot da bi pred gol postavil zid. Toda, ker so bili **od jeze rdeči kot kuhani raki**, sem se vdal v usodo in postal napadalec. V gol je prišel najmlajši izmed nas, Žan Luka. To je bila napaka predvsem iz dveh razlogov: Žan Luka je kar naprej **afne guncal** v голу, kar me pri ljudeh zelo zmoti, ko igramo nogomet, za nameček pa mi je spodrsnilo in padel sem v blato, ki je bilo prav naravno nastavljeno tam ob cesti. Rekel bi, da sem s tem **ustrelil glavnega kozla**. Ker se otroci radi smejemo nekemu, ki iz nerodnosti skoraj ujame zajca, je bilo to očitno res smešno vsem, razen meni. Roka me je bolela, a vse je od **smeha skoraj pobralo**. Tako sem se ujezil, da sem žogo brcnil s tako silo proti Žanu Luki, da je, ko je leta kot blisk švignila mimo njega, **stisnil rep med noge** in jo **hitro kot zajec** ucvrl domov. Domov sem vstopil **besen kot ris** in **umazan kot pujs**. Ko me je mami videla, je bila tudi ona **besna kot ris**, kar je verjetno v genih. Ker sem še vedno **kuhal mulo** in je Žan Luka verjetno **prestrašen kot zajec** čepel v svoji hiši, sem igral Minecraft. To me je malo pomirilo, upam pa, da se je Žan Luka še nekaj časa **tresel kot šiba na vodi**.

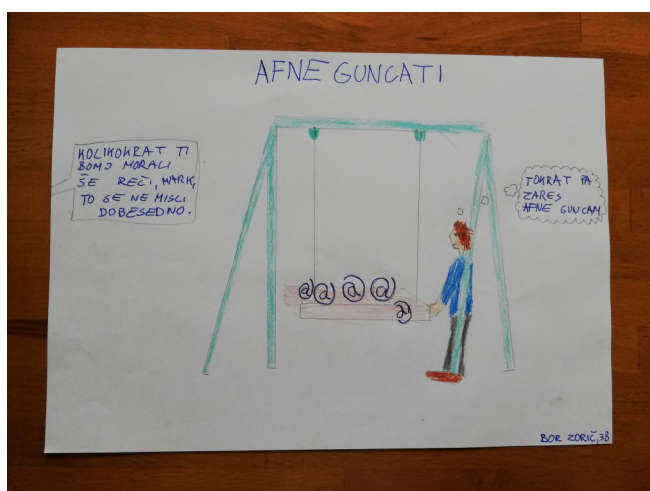
Bor Zorič, 7. b

Marcel Zupančič, 7. b

Zjutraj vedno vstanem ob 7.30. **Rana ura, zlata ura**. Najprej pojem zajtrk, saj **prazna vreča ne stoji pokonci**. Potem **zaviham rokave** ter pričnem z delom za šolo. Učenje od doma je zame nekaj povsem novega, vendar moram priznati, da sem ga kar osvojil. Zavedam se namreč, **da kar lahko naredim danes, ne prelagam na jutri**. Pri učenju sem zbran in poskušam osvojeno znanje ohraniti, saj **kar se Janezek nauči, to Janez zna**. Starši so se prilagodili mojemu urniku in mi ravno ob pravem času pripravijo malico in kosilo. Po končani "šoli" pomagam očetu/mami. Čeprav je dela veliko, nikoli ne **vržem puške v koruzo**. Pred nekaj dnevi sva z očetom naredila nova tla na podstrehi. Bilo je naporno, zato pa je bilo veselje po končanem delu toliko večje. Popoldne se navadno odpravim narediti nogometni trening. Včasih me **zebe kot psa**. Po treningu se vedno stuširam. **Navada je železna srajca**. Nato pa si vzamem odmor. Med odmorom sem **len kot lenivec**, kadar pa je treba delati, pa sem **delaven kot čebela**. Zvečer, ko grem spat, sem v mislih že v prihodnjem dnevu. **Dan se po jutru pozna**.

Marko Šega, 7. b

Bor Zorič, 7. b

Laura Kolar, 7. b

Moja detektivska uganka

Zala Marjetič, 3. c

V šolo so prišle učenke Petra, Katja, Vanja, Anja, Polona, Sara in Vanesa. Vse te učenke imajo enake torbe. Petra, Vanesa, Anja in Vanja imajo v torbi štiri zvezke Katja, Polona in Sara pa šest. Petra, Vanesa, Anja in Vanja imajo v torbi zvezke za matematiko in slovenščino. Katja, Polona in Sara pa zvezke za spoznavanje okolja, slovenščino in matematiko. Ko so torbe odložile na klop in odšle v razred, jim je sošolec Jaka zamenjal torbe. Ko so učenke odšle po zvezke, so ugotovile, da imajo zamešane torbe.

V njihovem razredu je samo deset fantov. Učenke so želele izvedeti kdo jim je to naredil. Učenke so se spomnile, da so bili v razredu Miha, Filip, Aljaž, Andraž, Klemen, Peter in Pik. Vedele so, da sta šla na stranišče Oliver in Rok. Spraševale so se, kdo je še ostal. Polona se je kmalu spomnila in rekla je, da je bil to sošolec Jaka. Vse učenke so se začele smejati, nato se je začela smejati tudi učiteljica, za učiteljico pa še vsi učenci. Na koncu se je vse lepo končalo.

Tina Boh, 2. b

Moja detektivska zgodba

Maj Golob Frank, 3. c

Dva mlada fanta sta hodila po ulici. Ime jima je bilo Jani in Timi. Ko sta hodila mimo temne ulice, sta utihnili! Slišala sta dva možakarja, ki sta se s strašljivim glasom pogovarjala o novem umoru. Jani in Timi sta se zelo prestrašila, ko sta to slišala! A zazdalo se jima je, da imata prisluhe. V en glas sta drug drugega vprašala: »Ali si slišal to?« In v en glas sta si odgovorila: »Ja!« A ta glasova sta spet in spet slišala. Rekla sta si, da bosta začela z raziskovanjem. Slišala sta ga, kot bi v steni starih zapuščenih hiš hodila z njima. Rekla sta si, da vzameta šotor, spalni vreči, hrano za en mesec, daljnogled, svinčnik, radirko, šilček in dva zvezka. Poslovila sta se od doma in si v gozd odšla postaviti šotor. Čez noč sta odšla s svetilkami po mestu poslušati in zapisovati pogovor možakarjev. Vsakič sta izvedela nekaj novega. Izvedela sta tudi, da sta že ubila eno deklico, in da policija išče krivca, ki je to storil. Čez en teden je bil ubit en deček. Naslednjo noč sta Jani in Timi slišala, kako se možakarja veselita novega umora. Jani in Timi sta vedela dovolj, da začneta s preiskavo. V vasi sta poznala vse ljudi in treba je bilo ugotoviti, kdo je morilec. Najprej sta na seznamu osumljencev prečrtala sorodnike in prijatelje. Potem sta med vaščani primerjala glasove in črtala tiste, ki niso bili podobni možakarjevima. A prečrtala sta vse (ko sta tisti večer odšla spat v šotor, sta zaslišala dva znana glasova), razen dveh. Sledila sta glasovoma v gozd na drevesno hišico. Takoj sta ugotovila kdo sta. Bila sta morilca, ki sta ju slišala podnevi. Rekla sta si: »Potrebujeva samo še dokaze.« Ko sta se čez dan sprehajala po mestu, sta našla skrivni prehod. Pogledala sta vanj in našla žrtvi, ki sta bili umorjeni. Izvedela sta, čigav je ta brlog. Vse to, kar sta v enem mesecu doživela, sta povedala vaščanom. Poklicali so policijo in morilca v njunem brlogu razkrili in ujeli. Bila sta stara vaščana, ki sta poznala vse skrivne prehode. Jani in Timi ju nista poznala. Sodišče ju je obsodilo na dvajset let zapora in zahtevalo odškodnino za žrtve umora. Jani in Timi pa sta za njun dosežek dobila značko vaških detektivov.

Manca Vindiš, 1. b

Ana Bizjan, 1.c

Pika Oblak, 2. a

SLOMŠKOV LITERARNI NATEČAJ 2020

V letošnjem šolskem letu smo priredili Slomškov literarni natečaj. Zmagovalne pesmi, ki so bile javnosti predstavljene tudi Tednu kulture, vam predstavljamo v nadaljevanju.

OTROCI NA SNEGU

Tjaša Pišek, 2. b

Sneg prišel je spet med nas,
in sneg prišel je v našo vas.

Mi igramo se na snegu
in se sankamo po bregu.

Se igramo in smejimo,
kepamo in se lovimo.

Naredili smo snežaka,
pravega junaka.

Lara Pust, 2. c

ZIMA

Klara Žitko in Beti Žust, 4. a

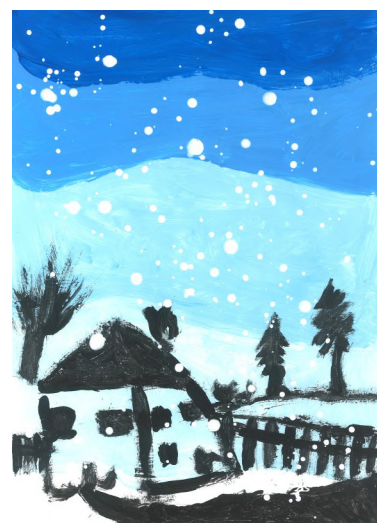
Pozimi vse lepo je,
ko drsat gremo, zabavamo se.

Zdaj je že zapadel sneg,
smučat gremo tja na breg.

Ko smo na snegu, res je lepo,
upam, da končalo nikol' se ne bo.

Danes pride k nam Božiček,
to povedal mi je ptiček.

Jutri naredim sneženega moža
in ta pesem se konča.

Lemana Mulalić, 2. a

METULJČEK

Saša Malavašič, 2. a

Metuljček je letel
in na mojo roko priletel.
Me pogleda in pozdravi:
»Dober dan!« mi pravi.

Na travniku leživa,
se skupaj smejiva.
Sončne žarke loviva,
lep dan vam želiva.

Lili Krompič, 5. b

ZIMA

Viktor Čelić, 3. b

Zima je huda reč,
pomagajte mi, rabim peč.
Pozimi naredimo snežaka,
poleti pa drugega junaka.

ROŽICE

Pika Oblak, 2. a

Rumene, roza rožice,
rožice dišeče,
vse so lepe, pisane,
nosek k njim mi vleče.

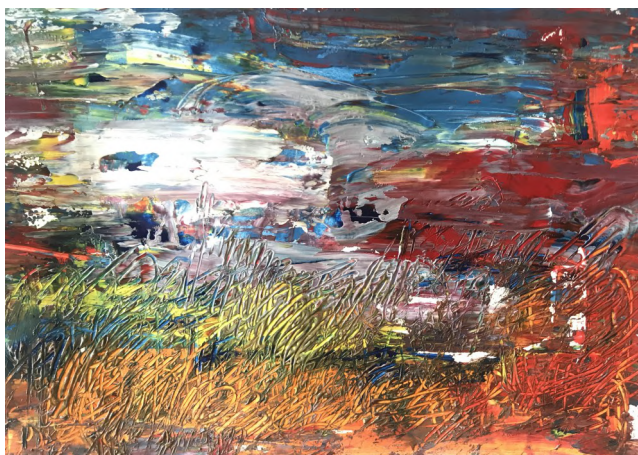
KULTURA

Nika Indihar, 5. b

Kaj je kultura?
Je to neke vrste ura?
Poteka samo v Sloveniji
ali tudi v Armeniji?

Že vem, del kulture smo mi vsi,
tudi tisti, ki jih danes tukaj ni.
Kultura je čisto povsod,
tako v Sloveniji kot tudi drugod.

Pod kulturo spada film, glasba,
pa tudi gledališka preobrazba.
Kdor kulture še ne pozna,
naj si jo hitro na urnik da.

Svit Timotej Svalina, 9. b

HANA

Jakub Latić, 3. c

Hana banana po cesti je šla,
nič ni pozdrav'la, fina je b'la.

ČLOVEK

Matevž Likar, 3. c

Človek se rodi
in človek se razgradi.
Človek poleti.

MAMICA

Miha Končan, 9. a

Mamica najboljša je,
vedno čuva te,
ti daje ljubezen,
s katero prijetno pri srcu ti je.

Zate bori se kot levinja,
a je hkrati nežna
kot blaginja.

Čeprav včasih se ne razumeš z njo,
je to verjetno zaradi tvoje muhavosti,
zato razumi jo.

Je skrbna in zabavna,
nasmeji te, kadar želiš,
in te vedno preseneti s tistim,
kar si najbolj želiš.

Nika Remškar, 9. a

PESEM O BONTONU

Pia Govekar, 6. a

Že zjutraj pozdravim,
vedno nazaj odzdravim.

To vljudno je zelo,
bontona se ne spoštuje kar tako.

Da vsi za mizo lepše jemo,
da ko pijemo, ne cmokamo.

Da starejšim vrata pridržimo,
ali v dolgi vrsti potrpimo.

Zaradi bontona vse je lažje in prijetno,
zato spoštujmo ga za vedno.

ZABAVA

Iza Žerjal, 5. b

Zabava je za vse ljudi,
tudi za tiste, ki jim do nje ni.
Čarovnija vsake zabave
popelje nas v višave.

Zabava mora biti taka,
da smejejo se usta vsaka,
prijatelji se zberemo,
čez rame se objamemo.

Zabava osreči vse ljudi,
takrat pozabimo na skrbi,
sreča v malih je stvareh,
se skriva prav v vseh ljudeh.

TUJEJEZIČNO

Hiking to Krim

Jan Bricelj, 9. a

On Thursday, 19th Sept.2019, we went to Krim. In the morning we gathered at school. The bus left us near Krim. Then we started walking. We were walking more than two hours. In the middle of our trip we stopped for a meal. The weather was fine. When we got to the top, we were able to rest. There was a nice view on the top and it was windy and cold. After the break we went back home. We were very tired.

My holidays

Lučka Patačko Koderman, 8. b

My holidays this year were very interesting - mostly at the end, in August.

In July I was mostly at home. I helped with the household chores, such as washing the dishes, taking care of laundry, etc., sometimes I even cooked lunch. In my free time, I listened to music, danced, read books and had fun with my friends. From time to time Katka, Lina, Grega, Tom, Žan and Luka came over to my house and we had fun in our pool in the garden.

My brother invited me to attend a Tech Week that his colleagues organised at his job. I'm not a very technical person, so I wasn't sure whether to go or not. I did, and I was very proud because I made my very own robot called Roo.

In August, my parents took vacation and we went on a one-week trip to Montenegro. It was very cool. We spent two days at the north and five days at the south. On our way from Montenegro to the island Krk we stopped at Krka Lakes in Croatia. There we met a family from Arizona so I had a chance to speak English, too. At Krk we spent one week in the apartment at the seaside. My best friend Katka also came there and we had lots of fun. In the last week of my holidays I had to prepare for school and that was it.

Even though I spent most of the time at home and often lying on the sofa, eating and watching television I totally like my holidays the way they are.

Črtomir and Bogomila legend - Song Time

Matevž Potrebuješ, 8. c

In the time that Slovenians did not have their own country they had to accept the union with Bavarians. When they were with Bavarians some Scottish and Irish people were coming to turn Slovenians into Christians. Once Črtomir met Bogomila in Bled. They fell in love but the war happened. Črtomir went into the war, they lost and Črtomir was their only survivor. Then he went to Bohinj and a old fisherman hid him. Next day he met Bogomila and she was with another guy. Črtomir was hearth broken and after some time he turned Christian.

I have listened to a song called Time. It was about a guy who needed a little bit more time, and how people can change but they need time for that.

Krst pri savici is the poem about Črtomir and Bogomila. It was written by France Prešern. I think it has got something similar with the song Time. They both speak about how people can change.

I don't want to change anything about me i like myself the way I am. and I think Črtomir needed some time to became Christian.

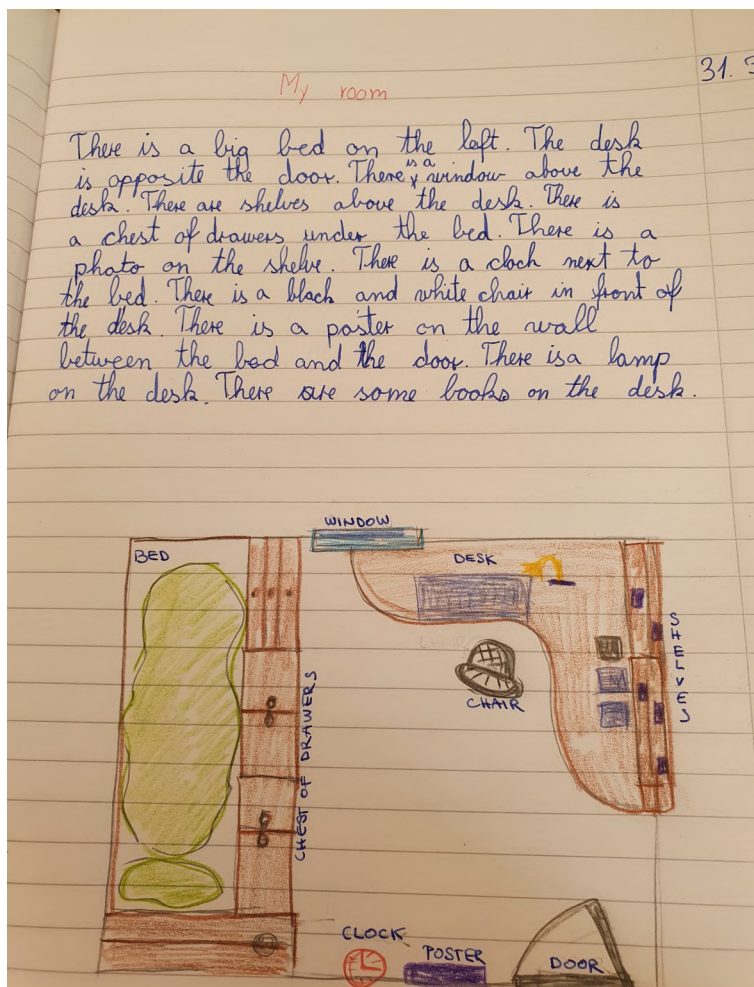
My home

Luka Maklin, 6. a

In my home there are the ground floor, the first floor, the second floor and the attic. Next to my home there is a garden, but there isn't a tennis court. On the garden there is a rabbit cage. In the rabbit cage there are two rabbits, but there isn't a tortoise. In the ground floor there is a garage. There are bikes, a parking space and skies, but there aren't any carpets. Next to the garage there is a cellar. There is food, but there aren't any balls. Next to the cellar there is a heating room. There is a furnace, but there isn't a desk. In the first floor there is a hall. There are shoes and umbrellas, but there isn't a sofa. Next to the hall there is a toilet. There are a washbasin and a toilet, but there isn't a bath. Next to the toilet there is a bathroom. There is a shower, but there isn't a toilet. Next to the bathroom there is a kitchen. There are a sink, a cooker and many plates, but there isn't a television. Next to the kitchen there is a dining room. There are a table and six chairs, but there isn't a computer. Next to the dining room there is a living room. There are a cupboard and some chairs, but there isn't a bed. In the second floor there is a bathroom. There are a bath, a toilet and a washbasin, but there isn't a shower. Next to the bathroom there is my bedroom. There are an upright piano, a bed, a desk and a wardrobe, but there aren't any posters on the wall. Next to my bedroom there is my parents' bedroom. There are a bed and a wardrobe, but there aren't any plants. Next to my parents' bedroom there is my brother's bedroom. There are a bed, a desk, a wardrobe and a cello, but there isn't a trumpet.

Tarik Čelić, 5. b

Žan Kokalj Pajsar, 6. a

Bled, the paradise of Slovenia

Hana, 8. b

Bled is an old and very well known holiday resort in Slovenia. There are a lot of things to see and do. Of course the most popular thing there is the lake. The lake is used for many things. In the summer you can swim in the lake and in winter the water freezes and you can skate! In the middle of the lake there is an island. You can come to the island by a boat called plenta. On the island there is a wishing bell, that you ring and your wish might come true. But Bled isn't famous only because of its lake. There you can also visit an old castle, above the city. In the castle there is an interesting museum. Bled surrounded by mountains, so you can go hiking and get a beautiful view of Bled. In Bled you can also play golf, tennis, go shopping watch movies in the cinema, dance to live music and much more. Bled is definitely worth a visit!

I was at Bled a lot of times, since my grandma lives close to it. I like it there, because there is so many things to do. But I am usually there during summer, so I swim in the lake and eat ice cream.

Another place I would point out in Slovenia is Piran. I really like it, because it lies by the sea and it is really warm there during summer. There is also a lot of interesting things to see for anyone. And of course you can swim in the sea.

Buffalo Bill

Janez Sukič, 8. c

Buffalo Bill, whose real name was William Cody, was born on the 26th of February 1846 in Iowa. In 1854 his family moved to Kansas where his father died. At the age of 11 he was working to support his family. He had very little schooling and could barely write his name. At 14 he became a rider of the Pony Express which delivered letters from Missouri to California, to settlers west of the Rocky mountains. In 1861 when the American civil war began he served as a scout. At the end of the war he started to supply buffalo meat to workers. He was known as the champion buffalo killer. Once he killed 4,280 buffalo in just 17 months. After some time the bison population split into two groups, the northern group and southern group. By 1875 the south horde was completely killed and in 1885 the northern group followed.

Was he a hero?

I believe that in the 19th century he was a hero, as in those times they didn't really worry about wiping out animal races and only needed meat. And that time was also the time of the Wild West, in which nobody really cared how many animals you killed since people were killing each other. But in modern times if someone did the same thing, I very much doubt he/she would be considered a hero.

Who is today's hero?

I think today's hero isn't just one person, I think the heroes of today are countless. If I had to list a few they would definitely be people who are right now exposing themselves to the coronavirus trying to save lives. I also consider people who protect animals, to be major heroes. (NOT PETA).

Van Vučko, 9. b

Lovro Verbič, 1. b

London

Taja Gramc, 5. a

You can go to London with a plane
there you change and ride by train.

London is cold like a fridge
and there you can see the large Tower Bridge.
You can walk to beautiful Big Ben
and ride by the London Eye again and again.
But a double-decker I like the most
and ham and egg with English toast.

Bled

Bruno, 8. r

Bled is a beautiful town situated in the north-west part of Slovenia. It is famous for its lake and old castle. The lake is a tourist hot spot, why you ask? Because in the summer it's warm enough to swim in it, and in the winter it's cold enough to freeze and people can ice-skate on it, in spring and fall you can rent a boat and go to an island in the middle of the lake, it has a small church and a bell on it. They say that by ringing the bell you can wish for whatever you want and it will come into reality. In Bled there is so much else to do as well, you can go hiking or golfing or even camping. If you are a shopping addict there is a place for you as well. So what do you say isn't that a paradise.

When I was in Bled I had a great time, me and my friend went swimming and we also went to the top of the castle. I've also been there with my school we went ice skating at the ice rink. So basically everytime I went there, I never left disappointed.

Another great place like that is Bohinj it's a smaller town with another lake not that far from Bled. It's nice to have a vacation over there because it's basically Bled but smaller, so that means not as many tourists. My friend has a house over there and my and his family go there every year and we have a lot of fun.

MI SMO (ZA) EKO!

Letošnji eko dan je potekal 21. 4. 2020, ko smo se šolali na daljavo. Tokrat je vse bilo nekoliko drugače. Učenci smo od učiteljev dobili navodila, ki smo jih z veliko vnamo upoštevali. Prilagamo nekaj zapisov in fotografij.

Naš eko dan se je začel s telovadbo.

Taja Malavašič Šurca, 1. c

Sami smo si pripravili slasten zajtrk.

Taja Malavašič Šurca, 1. c

Tara Krečar, 2. b

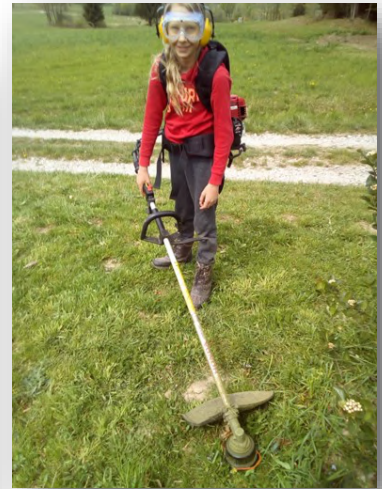
Opravili smo nekaj eko nalog.

Tim Hosta, 5. b

Taja Malavašič Šurca, 1. c

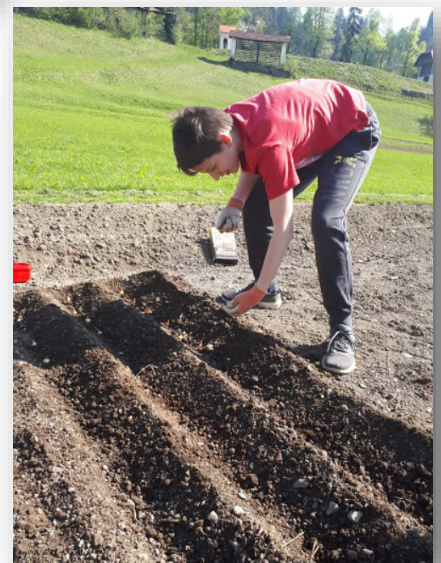
Nace Rožmanc, 5. a

Tereza Jurca, 2. a

Kristina Budna, 2. b

Nejc Malavašič, 7. a

Avguštin Mrzlikar, 2. a

Nina Novak, 5. b

Jošt, 4. c

Opazovali smo naravo ter prepoznavali rastline in živali.

Taja Malavašič Šurca, 1. c

Rej Birtič, 1. c

Taja Gramc, 5. a

Jakob Maklin, 5. a

Luka Maklin, 6. a

David Remic, 2. c

Sami ali s pomočjo staršev smo pripravili kosilo.

Taja Malavašič Šurca, 1. c

Lucija Vrhovec, 7. a

Aljaž Grom, 4. c

Ajda Jereb, 3. a

Preizkusili smo se tudi v pripravi pogrinjkov.

Bina Fefer, 6. a

Neža Dovjak, 7. a

Aljaž Grom, 4. c

Mark Golob, 4. b

Jaka Buh, 2. b

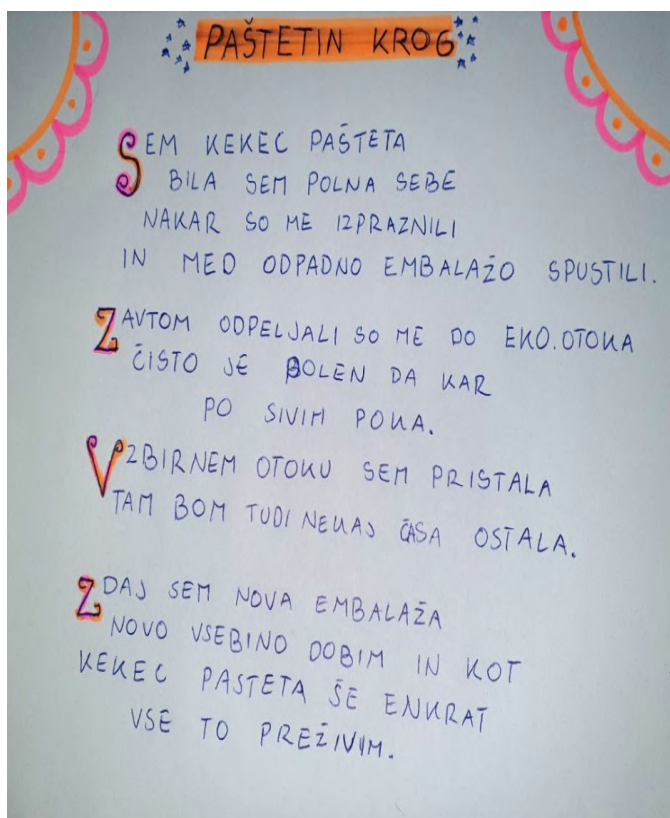

Lucija Vrhovec 7. a

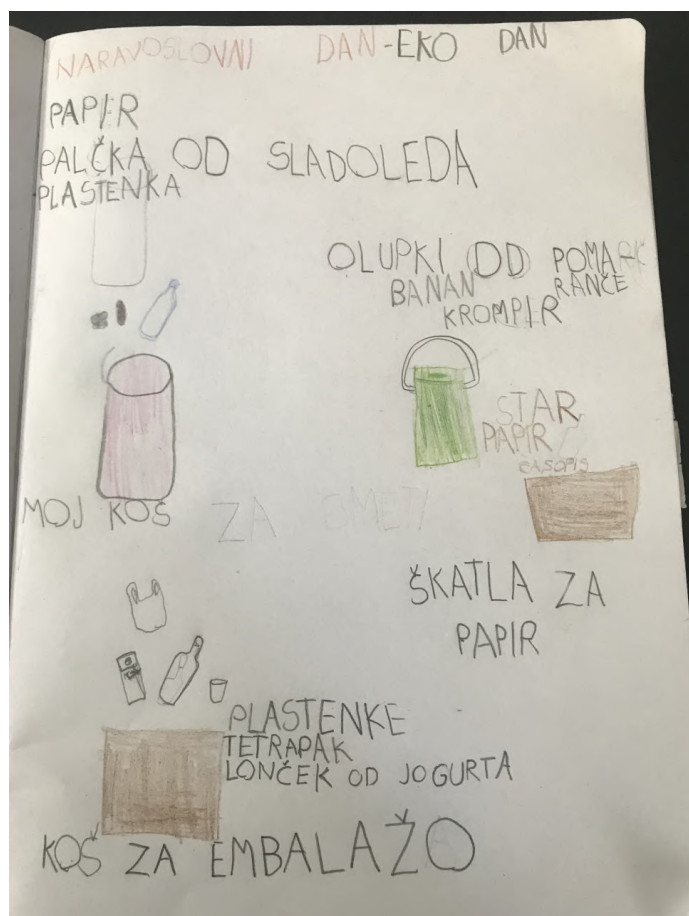

Jaka Celarc, 7. a

Našli smo tudi čas za ustvarjanje eko izdelkov in eko prispevkov.

Julija Pust, 6. c

Lara Toplak, 1. b

Nejc Nišavič Perko, 8. b

Taja Malavašič Šurca, 1. c

Od kod je moj zajtrk?

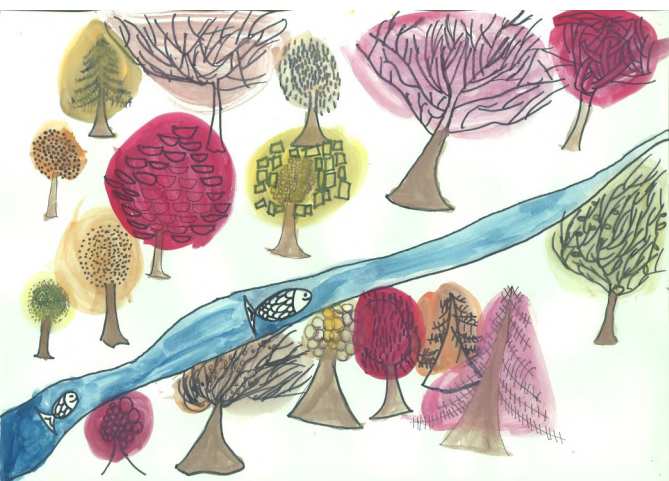
Tian Kovačič Trstenjak, 8. c

Za zajtrk sem danes, kot po navadi, jedel mleko s čokoladnimi kosmiči. Na embalaži čokoladnih kosmičev sem prebral, da jih delajo v Latviji, mleko pa je bilo iz Ljubljanskih mlekarnah. Za čokoladne kosmiče ne vem, od kod dobivajo sestavine, za Ljubljanske mlekarnarje pa vem, saj na njihovi spletni strani piše, da jih dobivajo od lokalnih kmetov.

Pomen besedne zveze *kratka veriga* je, da se hrana ki je pridelana na lokalnih kmetijah, znajde na lokalnih trgih.

Zajtrk brez sestavin iz trgovine bi bil lahko čisto normalen zajtrk, če živiš na kmetiji. Če pa ne, bi pa lahko imeli svoj vrt in posadili jagode, korenje, redkvice ... in bi si s tem naredil zajtrk.

Lokalno pridelano hrano je dobro jesti, saj s tem podpiraš lokalne dobavitelje in veš, kako je hrana pridelana in kaj je v njej.

Jurij Tehovnik, 1. c

Lokalno pridelana hrana

Nika Remškar, 9. a

Lokalno pridelano hrano je priporočljivo jesti, ker je bolj zdrava. Domače sadje in zelenjava v primerjavi z uvoženimi pridelki tako vsebujeta veliko več vitaminov in mineralov in sta bolj okusna in sveža. Hrana, pridelana v naši bližini, je obrana dan ali dva, preden konča na našem krožniku. Pri sadju in zelenjavi domačega izvora zaradi bližine pridelave ni treba uporabljati konzervansov, kar je pomemben dejavnik pri našem zdravju. S kupovanjem hrane lokalnega porekla podpiramo lokalne pridelovalce in panogo ter utrjujemo lokalno samooskrbo.

Emilija Cukjati, 8. a

Zgodba o jabolku

Ajda Sabadin, 5. b

Pozdravljen! Včasih sem bil prelepo jabolko, danes pa sem le del komposta. Te zanima, kako se mi je to zgodilo? No, povedal ti bom svojo zgodbo.

Nekega dne sem bil v košari s sadjem v trgovini Spar in se družil z ostalimi jabolki. Nato je pome prišla deklica in me kupila. Bil sem zelo navdušen, saj sem končno zapustil prostor, v katerem sem bil skoraj celo življenje. Se sanjalo se mi ni, kaj se bo zgodilo z mano.

Deklica me je nesla v svojo hišo, me umila in me začela jesti. Tega res nisem pričakoval! Kar naenkrat pa je od mene ostal le še majhen del, ki ga ni pojedla. Vrgla me je v nekakšno vrečo, ki je bila v škatli. Tam mi res ni bilo všeč, saj je zelo smrdelo. Nato pa sem zraven sebe opazil še ogromno drugih odpadkov: ostanke čebule, olupke krompirja, olupke korenčka in še veliko drugih. Vprašal sem jih, kje sem, in povedali so mi, da sem v smeteh za bio odpadke. Ker sem prvič slišal za to, sem jih še vprašal, kaj se bo zgodilo z mano, in rekli so, da bom postal del komposta. Ker tudi za to stvar nisem vedel, kaj je, sem raje nehal spraševati.

In tako sem v smeteh za bio odpadke ostal še dva dni, dokler ni deklica odnesla vreče, v kateri sem bil, ven v večjo škatlo z bio odpadki. Tudi tam sem bil nekaj dni, nato pa se je pripeljal velik zelen tovornjak in vse smeti, ki so bile v škatlah, stresel vase. Tudi takrat se mi ni niti sanjalo, kaj se dogaja. Tovornjak, v katerem sem bil, se je odpeljal do neke stavbe, za katero sem kasneje izvedel, da je center za ravnanje z odpadki. Tam so vse bio odpadke, vključno z mano, spremenili v kompost.

In tako se je moja zgodba končala. Čeprav mi je bil prejšnji način življenja bolj všeč, sem v kompostu čisto zadovoljen.

Čajna vrečka

Taja Golob, 6. b

Jaz sem banana

Špela Istenič, 4. b

Bila sem na drevesu
in zdaj v tovornjaku.
Že pri tetki Eli,
ki me lačna čaka.

Kaj pa moj olupek,
tega se ne je,
v vrečo ne, je plastična,
v bio koš pa ja.

In pride tovornjak,
ki rekel je papa,
z mana na kompost se je odpeljal,
in spet med sestricami sem bila.

Spravljena sem v škatli,
z novimi pr'jatl'i.
Narejena sem iz rastlin
in različnih sestavin.

Vsako življenje umrem na isti način,
zdi se mi, da to velik je zločin.
Uporabljajo me za čaj,
saj to je tamkajšnji običaj.

Ko uporabljajo me,
je moje naslednje postajališče novo življenje.
Moje življenje traja od 500 do 1000 let,
ampak nekateri ljudje tega ne morejo verjet'.

Ko v vreli vodi sem do dve minuti,
človek sluti,
da ozdravel bo v minuti.

V tovarni naredijo me,
z velikimi tovornjaki v trgovino pripeljejo me.
V trgovini sem na polici nekaj dni,
a meni se zdi, kot da je to čas večnosti.
Ko končno najdejo lastnika,
pridem domov in mi življenje niha.

Taja Kokelj, 4. b

Imamo en planet

Martina Kogovšek, 9. a

Vsako leto 22. aprila je svetovni dan Zemlje. Morda se nekateri sprašujete, zakaj sploh imamo dan Zemlje, saj vsi vemo, da Zemlja obstaja. Morda pa ga imamo ravno zato, ker je preveliko ljudem samoumevno, da imamo Zemljo. Vse premalo ljudi pa se zaveda, da imamo le en planet.

Kaj lahko storim za boljši jutri?

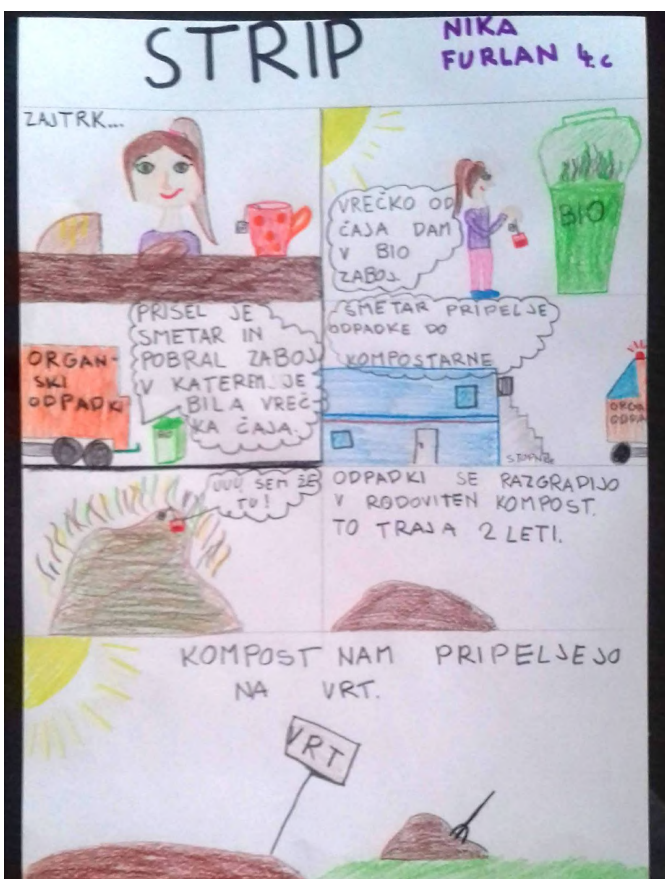
Za začetek mora vsak začeti pri sebi, torej, ko se sprašujemo, kako rešiti planet, se najprej vprašajmo, kaj lahko storim jaz. katerim stvarjem se lahko jaz odpovem, da bo manj smeti. Zagotovo drži, da je za vsako večkrat pakirano stvar potrebno veliko plastike. Pred nakupom se vprašam ali to sploh zares potrebujem, mnogo stvari namreč kaj kmalu po nakupu pristane v smeteh ali pa kar v okolju, na primer v reki. Vsakič, ko stopim v trgovino, pomislim, kaj res potrebujem in kupim, kar se da malo pakirane produkte. V trgovino pa ne hodim večkrat na dan, če grem le enkrat na teden prihranim čas, denar, čisto vodo in zrak.

Plastika fantastika.

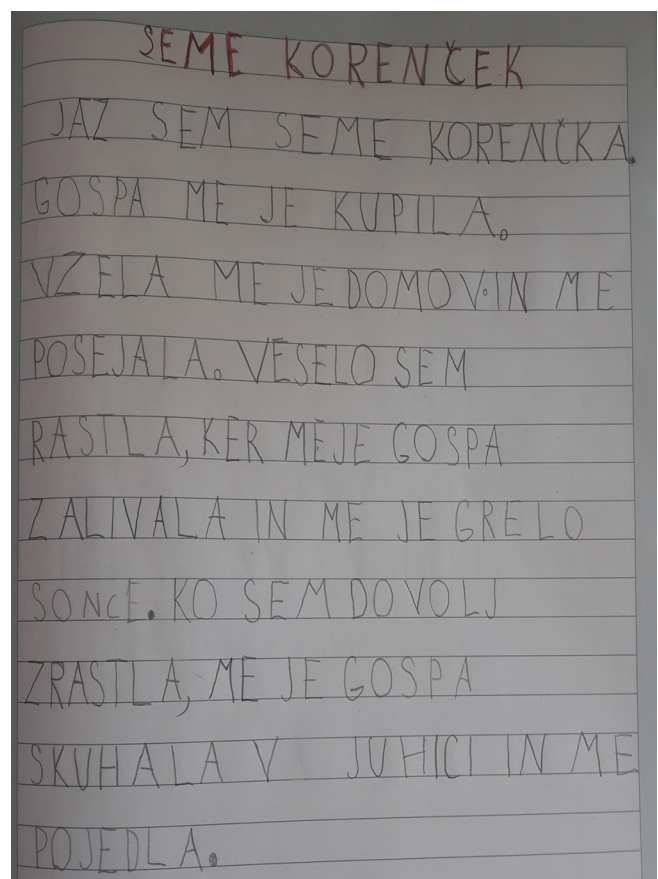
Plastika na Zemlji ni že od nekdaj, vendar jo je odkril človek. Vsi seveda želimo zmanjšati količino plastike, pa vendar ali je to v praksi sploh mogoče? Plastika je bila odkrita bolj ali manj po naključju in nihče od tistih, ki so stali ob zibelki plastike, si ni niti slučajno mislil, da bo tako zelo spremenila svet. Pa ga je. Poglejmo si preprost primer ... Vrneš se iz šole in si lačen, zato greš v trgovino in si kupiš zmrznjeno pico, ker še nimaš izpita ne za avto ne za motor, greš peš. Spet si pozabil vrečko, zato kupiš novo. Rečeš si sicer, da je pozneje, ko boš šel po žemljo, ne boš pozabil, a že zdaj veš, da ne bo tako. Prideš domov in odvijesh pico, najprej plastično folijo, nato pa še kartonasto škatlo. Vse smeti pustiš na mizi, saj jih bo pospravil kdo drug. Pico položiš na plastičen krožnik in jo daš v mikrovalovno pečico.

Ula Samotorčan, 4. b

Nika Furlan, 4. c

Nastja Kralj, 1. b

Sem jogurtov lonček

Klara Matkovič, 6.a

Pozdravljeni! Sem jogurtov lonček.

Gotovo ste že srečali kakšnega mojega bratranca, če ne pod klopco ali pred smetnjakom, pa še čisto svežega v trgovini. Gotovo ste si kakšnega tudi že privoščili, na primer navadnega, jagodnega, bananinega. Kakorkoli ... jaz vam bom danes predstavil svojo zgodbo.

Nastal sem v veliki tovarni plastike. Plastiko, kot veste, predelujejo iz nafte, zato ne bom posebej razlagal, kako in kaj, ker še sam dobro ne vem, kako. Nato so me skupaj z drugimi praznimi lončki odpeljali v drugo tovarno, kjer so me napolnili z mareličnim jogurtom in mi dodali lep pokrovček oranžne barve. Spet so me naložili v zabojnike in na tovornjak skupaj z drugimi lončki. Ta vožnja pa mi je šla še posebej na živce. Lončki so ves čas med seboj tekmovali, kateri je lepši, kateri ima boljši okus, katerega imajo kupci raje, nekateri so govorili, da imajo kupci raje tiste z manj maščobe in sladkorja, drugi ravno obratno, tretji pa, da je najboljši probiotični jogurt ... skratka to se je dogajalo celo pot.

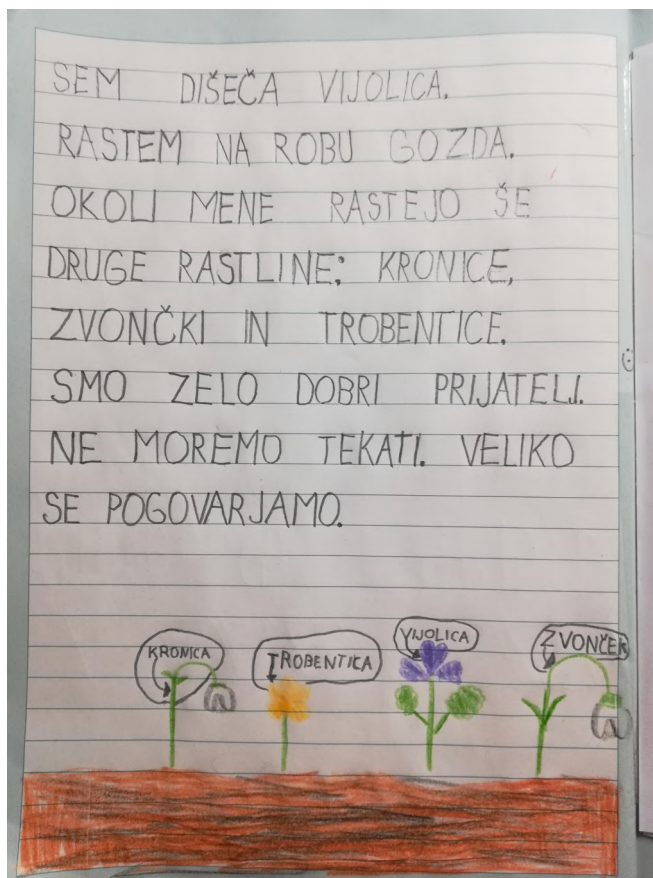
Bili smo že blizu cilja in vožnja se je kmalu končala. Naložili so nas na palete in odpeljali v veliko skladišče. Nad vrati sem opazil napis: Ljubljanske mlekarne. Tu mi je bilo bolj všeč. Bilo je mirno, tiho in ravno prav mrzlo za jogurte. Le tu in tam se je oglasil kakšen bolj zgovorni jogurt, a ker ni imel nobenega sogovornika, je tudi sam kmalu utihnil. Tu sem preživel kar nekaj časa, a tudi to mesto so naši tovornjaki in me skupaj z drugimi lončki odpeljali v trgovino. Dolgo časa sem stal na policah, dokler ni prišel nekdo in me vrgel v nakupovalno vrečko ter me kupil. Ko je jogurt pojedel, me je vrgel v biološke odpadke. Iz tega sem zaznal, da ni ravno več ločevalec odpadkov. Tu pa je bilo še huje kot v vožnji s tovornjakom. Bananin olupek je trdil, da je on najboljši, ker ga dodajajo v vse sladice, jabolčni ogrizek je trdil, da je najboljši on, ker iz njega izdelujejo jabolčne zavitke, orehova lupina pa je trdila, da ona, ker iz nje izdelujejo potico. Meni pa se je zdelo, da iz bananinega olupka, jabolčnega ogrizka in orehove lupine ne bi nihče naredil nobene sladice. Odločil sem se, da izrabim prvo priložnost in pobegnem iz tega smetnjaka. To se je zgodilo kmalu, ko je bil smetnjak do vrha napolnjen, jaz pa sem bil bolj na vrhu. Samo vrgel sem se čez rob in pristal na tleh. Odločil sem se, da bom poiskal kakšnega svoje vrste. V tistem trenutku pa me je pobral neki smetar in me vrgel v prikolico. Zelo sem bil vesel, ko sem opazil, da me je vrgel v prave smeti. Tukaj sem srečal veliko starih prijateljev. Nekaj še iz tovarne, nekaj iz skladišča, nekaj pa iz trgovine.

Tu se konča moja zgodba. Od drugih lončkov sem izvedel, da bodo iz nas naredili nove lončke. Tako vam bo lahko neki drug lonček povedal njegovo zgodbo spet vse od začetka ...

Recikliranje

Pia Govekar, 6. a

Živijo, sem ovitek od topljenega sira in deklica me je danes zjutraj vrgla v koš za smeti. Zdi se mi, da me je vrgla v smeti zato, ker sem že star. V košu sem spoznal veliko drugih odpadkov. Imam tudi sosede, s katerimi se kar naprej kregamo, ker so naši sovražniki, kajti oni so BIO odpadki, steklo in papir ter vsak po svoje menijo, da so boljši od drugih. Jaz se ne menim zanje in raje berem stare časopise, ki so v sosednjem košu. Ko se nas je kar nekaj nabralo, nas je deklica odnesla na ekološki otok. Tam nas je že čez nekaj dni prišel iskat zeleni tovornjak. Že v sebi nas je malo stisnil, jaz pa sem takrat rekel, da sem že prestar za to. Ko nas je oddal v veliko škatlo, nas je začelo tresti. Škatla se je nenadoma odprla in padli smo v prostor, kjer je deževala voda in nas sprala v kocko, kjer je bila velika noga—teptalnik. Sploščene nas je odpihnilo v velik prostor, kjer je bilo veliko modelčkov in oblik. Tam so me preoblikovali in pomladili ter me znova napolnili s sirom. Postavili so me nazaj na polico v trgovini in ugovarjali sem, da čeprav sem star, sem mlad. Sedaj pa opozorilo za vas otroke: če ne boste pridno ločevali, se bodo te poteki preoblikovanja izvajali počasneje kot sicer, saj bodo morali ljudje, ki delajo na komunalni, sami ločevati odpadke.

Kristina Matkovič, 1. b

Sergaj Gajič, 5. c

Jakob Maklin, 5. a

Nik Žitnik, 7. b

Rozalija Drašler, 2. a

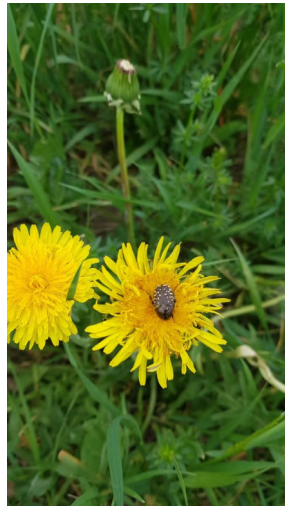
Odlično pa smo se odrezali tudi kot fotografi ...

Katka Mele, 8. b

Zala Krvina, 8. a

Mai Sarai Ramani, 3. a

Bine Pivk, 8. b

Krištof Cukjati, 6. a

Tia Filipič, 7. a

Jurij Tehovnik, 1. c

ŠOLANJE NA DALJAVO

Letošnje šolsko leto si bomo prav gotovo zapomnili tudi po nekoliko drugačnem načinu dela, ki ga je od nas zahtevala pandemija korona virusa. V času šolanja na daljavo so naši učenci razvijali tudi čisto praktične veščine, ki jim bodo služile kot dobra popotnica za nadaljnje življenje. Pa si oglejmo, kaj so počeli!

Petja Bricelj iz 7. a je izdelala zanimiv zapis iz naravnih materialov:

Maša Plantan iz 6. a je pomagala pri zasaditvi zelenjavnega vrta:

Lovro Žust iz 6. a je pridno pomagal doma pri delu na kmetiji:

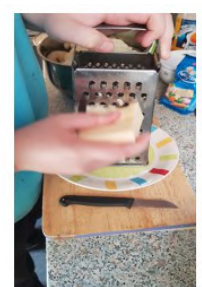
Tai Rančov iz 6. b je za kosilo pripravil narastek iz cvetače:

NARASTEK IZ CVETAČE

Cvetačni narastek pripravimo po naslednjih korakih:

Najprej umijemo in narežemo cvetačo. Nato jo skuhamo na pari. Ko je cvetača skuhana, jo položimo v pekač, ki ga prej namažemo z maslom. Cvetačo prelijemo z zmesjo, v katero smo zmešali štiri jajca, malo soli, smetane za kuhanje, kisle smetane in eno kocko topljenega sira. Nazadnje po cvetači potresemo nariban sir in jo 30 minut pečemo v pečici na 180° C.

Dober tek!

Klara Matkovič iz 6. a je spekla slastno jabolčno pito:

JABOLČNA PITA

Klara Matkovič, 6.a

1. Potrebujemo: dve srednje veliki jabolki, štiri jajca, moko, sladkor, maslo, skuto, vanilin sladkor, cimet, manjšo globoko posodico in pekač.

2. V manjšo globoko posodico damo približno 50 g masla in ga raztopimo. Nato ga damo v večjo posodo in dodamo še dve jajci, 7 žlic moke in vanilin sladkor. Vse skupaj dobro premešamo.

3. Zgneteno testo enakomerno porazdelimo po pekaču. Če je testo še preveč lepljivo dodamo še malo moke.

4. V drugo posodo damo celo skuto in 3 zvrhane žlice sladkorja.

5. Dodamo še dve jajci in začnemo mešati. Mešamo toliko časa, da zmes postane enakomerna.

6. Skutino zmes, ki smo jo pripravili prelijemo čez že prej pripravljeno podlago.

7. Narežemo jabolka na tanke krljice in jih razporedimo čez skutino zmes.

8. Dodamo še nekaj ščepecv cimeta za boljši okus.

9. Pito položimo v že prej ogreto pečico na 200°C. Pečemo približno 20-30 min.

10. To je končni izdelek, dodamo mu lahko še žličko stepene sladke smetane.

Vir: lasten vir in mamine izkušnje

Bina Fefer iz 6. a je spekla čokoladne kolačke:

Navodilo za delo PRIPRAVA ČOKOLADNIH KOLAČKOV

Bina Fefer, 6. a

UVOD

Ta recept sem si izbrala zato, ker je zelo enostaven in ga lahko pripravi vsak. Jaz kolačke pripravim takrat, ko nam ostajajo banane in jih nihče več noče jesti. Ta recept pripravimo tudi takrat, ko nam ostajajo orehi, čokolada, jajca in podobno. Jaz ga največkrat pripravim, ko se želim posladkati. Ne potrebuješ tehcnice, le merilno posodo.

SESTAVINE:

- 500 ml zmečkanih banan (3-4 banane),
- 120 ml stopljenega surovega masla,
- 1 jajce,
- 1 žlička vaniljevega sladkorja,
- 330 ml bele moke,
- 120 ml rjavega ali belega sladkorja,
- 2 žlički pecilnega praška,
- ¼ žličke soli,
- 150 ml zrezanih orehov in
- 1 tablica čokolade.

PRIPOMOČKI:

- merilna posoda,
- plastična posoda,
- jedilna žlica,
- deska,
- nož za rezanje,
- pekač za kolačke,
- modelčki za kolačke,
- metlica za stepanje in
- lonček.

POTEK DELA:

- ▶ Najprej zmešamo vse suhe sestavine: vanilji sladkor, sladkor, moka, pecilni prašek, sol, čokolada in orehi.
- ▶ Potem zmešamo vse tekoče sestavine: banane, maslo in jajce.
- ▶ Nato zmešamo suhe in tekoče sestavine.
- ▶ Če je nastala masa pregosta, lahko dodamo malo mleka.
- ▶ Maso enakomerno nadevamo v modelčke za kolačke.
- ▶ Kolačke damo v pečico na 180°C za 20-25 minut.

ZAKLJUČEK:

Medtem ko se kolački pečejo, pripravimo:

- ▶ rokavice za vroče prijemanje,
- ▶ leseno podlogo,
- ▶ mleti sladkor,
- ▶ cedilo,
- ▶ desertna žlička in
- ▶ pladenj.

DOBER TEK!

Luka Maklin iz 6. a je pripravil prav posebne štruklje:

ŠTRUKLJI Z NADEVOM IZ SUHIH HRUŠK

Luka Maklin, 6. a

SESTAVINE (za 4 osebe):

Testo:

- 50 dag moke
- 1 jajce
- 1 žlica olja
- ščepec soli
- mlačna voda

Nadev iz suhih hrušk:

- 30 dag suhih hrušk
- 1 jajce
- kocke suhega belega kruha ali nekaj žlic belih drobtin
- sladkor po želji

PRIPOMOČKI:

- skleda
- lonec
- mlinček
- nožek
- žlica
- kuhalnica
- sejalnik za moko
- prozorna folija
- valjar
- rezalnik za testo
- cedilo
- ponev

Dodatki:

- drobtine in sladkor ali ocvirki

POSTOPEK:

1. PRIPRAVA NADEVA

- Suhe hruške najprej temeljito operemo in čez noč namočimo v vodi (tako pride še bolj do izraza okus sadja).
- Naslednji dan hruške odcedimo in skuhamo v majhni količini vode, da postanejo mehke.
- Kuhanim hruškam odstranimo peške, jih zmeljemo ali drobno narežemo.
- V skledo damo pripravljene hruške in jim dodamo jajce, kocke suhega belega kruha ali nekaj žlic belih drobtin in po želji sladkor. Dobro premešamo in oblikujemo majhne kroglice. Nadev naj bo tako gost, da obdrži obliko.

2. PRIPRAVA TESTA

- V skledo presejemo moko, da postane rahlejša. Moki dodamo jajce, olje in ščepec soli. Sestavine zgnemo v gladko testo. Ovijemo ga s prozorno folijo in pustimo počivati 30 minut.
- Testo čim tanjše razvaljamo (2-3 mm) v pravokotno obliko.

3. PRIPRAVA ŠTRUKLJEV

- Testo razrežemo na pravokotnike, na katere z žličko damo nadev. Vsak pravokotnik prepognemo in tako prekrijemo nadev. Robove dobro pritisnemo, da se zlepijo in sočasno iztisnemo zrak.
- Štruklje kuhamo v slani vreli vodi od deset do petnajst minut. Kuhane štruklje odcedimo.
- Pripravimo jih lahko kot sladico, takrat jih potresemo z drobtinami in sladkorjem, ali pa kot prilogo tako, da jih zabelimo s segretim ocvirki.

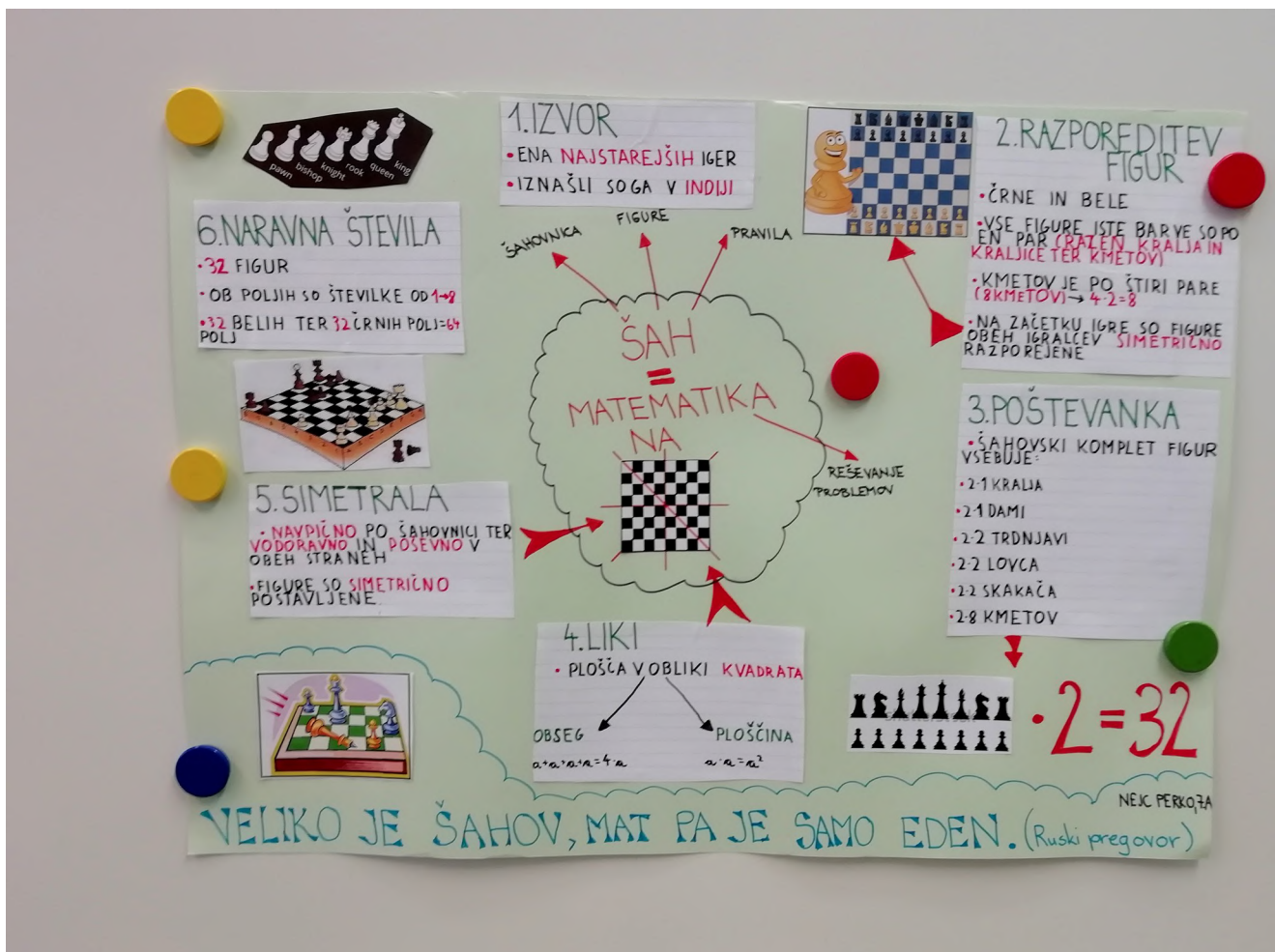
Gal Frank iz 6. c je raziskoval svoj domači kraj, izdelal plakat in ga predstavil svojim družinskim članom:

Jarca Caserman iz 6. c je na plakatu predstavila Vrhniko s kulinaričnega vidika:

Nejc Niševič Perko iz 8. b je izdelal zanimiv plakat na temo šaha in matematike:

Tia Filipič iz 7. a je raziskovala matematiko v vsakdanjem življenju:

MATEMATIKA V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU

ORIENTACIJA
 NEGATIVNA (slika kompasov)
 BREZIC (slika kompasov)
 POZITIVNA (slika kompasov)

ZRCALJENJE:
 - ČEZ PŘEMICO je preslikava, črna simetrija (slika zrcala)

VZPOREDNICE
 (slike listov in vej, ki kažejo vzporednice)

FIBONACCIJEVO zaporedje
 55 centov
 MARIJETKE imajo sličajno 34,55 ali 89 centov

ZASUK ALI VRTEŽ
 (slike vej, ki kažejo vrtenje)

ŠKOTI
 sokača (slika vej s kotom 90°)
 ostri kot (slika vej s kotom 90°)
 vrhota kot (slika vej s kotom 230°)
 topa kot (slika vej s kotom 15°)
 pravi kot (slika vej s kotom 90°)

Vir: učbenik, delovni listi, www.gedno-pedagogika.si
 25. 11. 2015, 10.05.2016

Tia Filipič 7.a

Eva Zvonareva iz 6. c je naredila raziskavo o Rubikovi kocki:

RUBIKOVA KOCKA

ERNŐ RUBIK
 (slika Ernő Rubika)

MADŽARSKA
 (slika madžarske zastave)

Navodilo za sestavljanje Rubikove kocke
 Ker je več različnih kock, je več načinov za sestavljanje Rubikove kocke. Za sestavljanje kocke $3 \times 3 \times 3$ je prva poteza beli križ. Najprej naredite majetnicapotem pa iz tega beli križ. Potem postavite bele kote na pravo mesto. Tako je sestavljena prva plastitev. Naprej moramo postaviti robove drugih plasti. Nadaljevamo z rumenimi križem. Rešeno imate vse, razen zgornjih kotov. Postavite se te in imate sestavljeno kocko. Nato nčen opis najdete na Youtube.

JEDRO
 (slika jedra kocke)

PYRAMINX
 (slika Pyraminx kocke)

TELEDRAMA
 (slika roke, ki sestavljajo kocko)

Rubikova kocka je plastična ponavadi z nevidnim jedrom in 6 kvadratki, ki so obarvani v šest barv (bela, modra, rumena, rdeča, in oranžna, zelena). Magična kocka je bila najbolj prodajana igračka in ima 43252.003.274.489.856.000 različnih položajev. Neglede na to je lahko rešimo v 20 potezah. Sedaj po so Rubikove kocke različnih velikosti in oblik. Nekateri take kocke so Rubikovo maščevanje, žepna kocka, Profos-tjeva kocka in PYRAMINX TELEDRAMA.

O Rubikovi kocki je dvanajstletnik izdal knjigo, ki se dobro prodaja. O njej so risanke in oddaje ter redno poteka, prvenstvo v reševanju Rubikove kocke. Rekord je postavil 15letni Patrick Ponceki je Rubikovo kocko $3 \times 3 \times 3$ v 46,9 min.

LEGENDA:
 X = KOTNI KOS
 O = ROBNI KOS
 X = BELI KRIŽ

1. (slika kocke)
2. (slika kocke)
3. (slika kocke)
4. (slika kocke)
5. (slika kocke)

ZVONAREVA

Vir: WIKIPEDIJA, YOUTUBE, KANALA MIK...

Ažbe Remžgar iz 5. a je izdelal sedežno garnituro iz lesenih palet:

Maj Frank Golob iz 3. c je izdelal gledališče in uprizoril svojo avtorsko igrico z naslovom Hruške:

Jaka Buh iz 2. b je pomagal pri šivanju zaščitnih mask:

Ema Starman iz 6. b je izdelala kaširan model Zemlje:

Gal Frank in Matevž Gabrovšek iz 6. c sta izdelala maketo mostu, kot si ga je zamislil Leonardo da Vinci.

Matija Logar iz 8. b je izdelal foto kolaž:

Tomi Petkovšek Zalogar iz 5. b je pomagal pri obnovi starodobnika:

Tilen Vretič iz 2. b se je preizkusil v vlogi žar mojstra:

Jon Golob iz 5. c je izdelal hranilnik iz recikliranega materiala:

Nika Furlan iz 4. c je poskušala zakuriti ogenj s pomočjo loka:

Vita Cimprič iz 6. b je uredila svoj vrt:

MOJ VRT

PRIPRAVILA:
VITA CIMPRIČ, 6. B

PRIDELKI:

- AZIJSKA MEŠANA SOLATA
- REDKVICE
- RUKOLA
- FIŽOL
- SLADEK GRAH
- SOLATA TOLMINKA

PODROBNOSTI

- VRT SEM POKRILA S KOPRENO, DA SE RASTLINICE NE BI PREHLADILE.
- NAUČILA SEM SE, DA SE AZIJSKE SOLATE IN REDKVIC NE SME SADITI KOT "SOSEDI", SAJ SE "NE RAZUMETA" NAJBOLJE.
- ČE RASTLINE POKRIJEMO S KOPRENO, JIM JE TOPLEJE IN HITRJE RASTEJO.
- DANES SEM V SVOJ VRT POSADILA SOLATO TOLMINKO.
- POSADILA BOM ŠE ANANASOV ŽAJBELJ, BUČKE, SLADKO PAPIKO IN BAZILIKO.
- RASTLINE SE ZAČELA SADITI ŽE V MARCU, ZATO PRIČAKUJEM, DA BOM ČEZ TEDEN ALI DVA ŽE LAHKO POBRALA PRVE PRIDELKE.

Na temo šolanja na daljavo pa so nastali tudi različni zapisi, pesmi ...

Šola na daljavo

Alenka Verbič, 7. a

Tale šola na daljavo se vleče kot megla. Kar ni in ni je konec, jaz pa že komaj čakam, da bomo svobodni kot ptički na veji.

Vsak dan diham isti zrak in pretaknem vse kotičke hiše. Lahko bi rekli, da sem glede na ostale kar srečna, saj lahko kar velikokrat vdihnem svež zrak. Med delovnim tednom zjutraj vedno delam za šolo, vzpodbuja pa me pregovor: »Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri.« Takrat ko se dolgočasim, poslušam zvoke okoli sebe tako, da bi lahko slišala iglo pasti na tla. Tudi knjige pripomorejo k mojemu preživetju v karanteni. Kadar berem, odpotujem v drug svet in pozabim na vse skrbi. Verjetno gre že vsem vsaj malo na živce, da mora vsak čepeti v svoji luknji. To je tudi razlog, da se s starši včasih skregamo zaradi oslove sence. Včasih si delam lažne upe, da bomo kmalu šli v šolo, vendar vem, da ne bo čisto tako. Želim si zavrteti uro nazaj ali pa naprej, da bi spet vse prišlo v svoje tirnice. Vendar poti nazaj ni več, za naprej pa bi se dalo še marsikaj narediti.

Morda bomo pa kmalu imeli kaj sreče, saj pravijo, da po dežju vedno posije lepo in veliko sonce.

Tia Filipič, 7. a

Moje razmišljanje

Luka Marinič, 8. c

Petek, 13. 3. 2020. Dan, ko nisem šel na šolski avtobus tako kot vse dni prej. Nisem srečal svojih sošolcev in prijateljev v drugih razredih. COVID-19!

Kako sem doživeljal te zadnje tedne? Na začetku, če sem iskren, mi je bilo vseeno, kaj je vzrok, da ne grem v šolo. Super! Važno je, da šole do nadaljnjega ni. Užitek! Predčasne počitnice! Kmalu sem videl, da temu ni tako. Pouk je potekal na daljavo. Na začetku je bilo kar nekaj težav, potem pa je s pomočjo staršev steklo.

Doma je zelo živahno. Vsi nekaj počnemo, vsak zase, veliko počnemo tudi skupaj. Skupaj pečemo, pacamo po kuhinji, skupaj gledamo film, igramo Scrabble. Včasih si gremo na živce, ko je vsega preveč, se pa imamo tudi radi. Vesel sem, da imamo nedeljsko kosilo nekoliko drugače. Zunaj, na terasi, ob glasbi na radiju, skupaj jemo kosilo, nikomur se ne mudi. Vesel sem da živim v hiši s svojimi starši in Luno. Luna je čokoladna 3-letna labradorka in ne znam si predstavljati življenja brez nje. Velikokrat kaj zagode kot zadnjič ko si je na skrivaj postregla kar z dvema kosoma bureka, ki jih je mami pustila na krožniku na kuhinjskem pultu. Pa zadnjič, ko sem v bližnjem gozdu snemal metanje kamna v tarčo z razdalje treh metrov za športno vzgojo. Vsakič, ko sem vrgel kamen, je tekla za njim in ga iskala. Tako je tudi Luna na posnetku. Pomagam očetu pri hišnih opravilih, za kar imam čas, ki ga prej nisem imel.

Pogrešam svoje prijatelje, pogrešam druženje! Saj se pokličemo, skupaj igramo Minecraft, ampak nismo skupaj! Pogrešam babici in dedka saj se vidimo prek video klica ampak to je na daljavo!

Kako se bomo pogovarjali enkrat, ko bo to dovoljeno, z maskami preko ust se ne bom rokoval z znancem? Kako bo to v bodoče? Kaj pa morje? Veliko je vprašanj, veliko razmišljam o vsem.

KORONA VIRUS IN ŠOLA

Ela Vrhovec, 4. b

Ko korona virus prispe,
se šola zapre.

Zdaj po internetu navodila dobimo

in se iz njih učimo.

Jaz si natisnem vse,
ker tako lažje mi je.

Rešuješ naloge ves dan,
zvečer pa si ves zaspan.

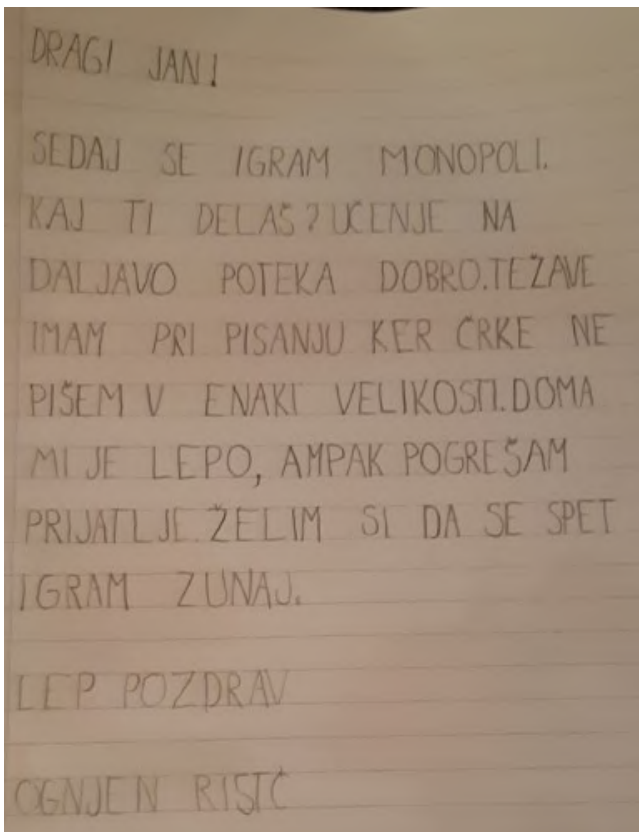
Doma se učimo
in veliko naredimo.

Učilnice samevajo,
žabe v naši mlaki same prepevajo.

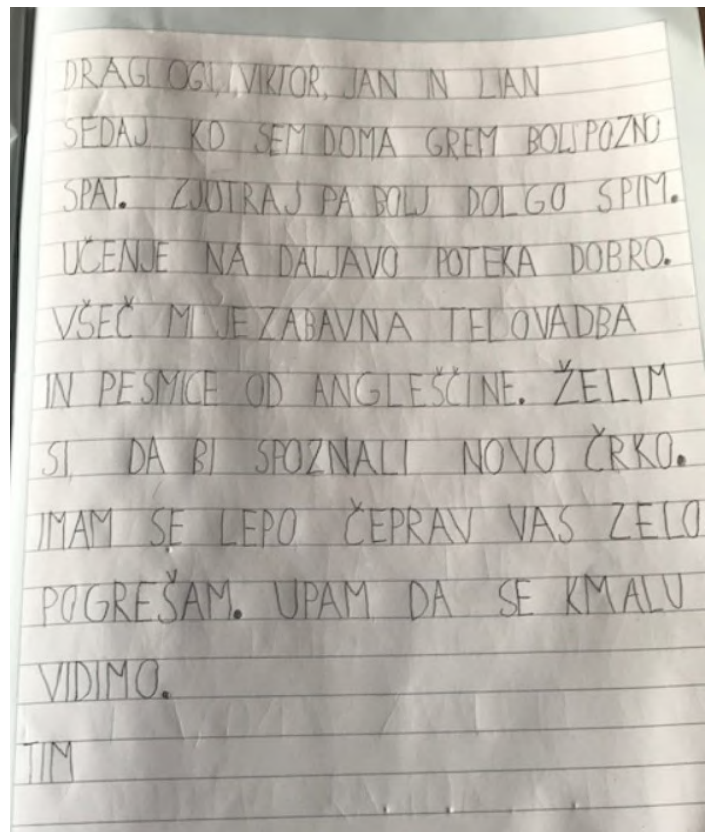
Pogrešamo učitelje pred tablo,
učitelji nas učence v klopeh.

Šolo pogrešamo že vsi,
kar iz glave se nam že kadi.

Velika noč je mimo,
pa smo še doma.
Naj se epidemija že konča!

Ognjen Ristić, 1. b

Tim Pogačar, 1. b

Šola na daljavo

Anže Ogrin, 7. a

Zaradi korona virusa smo 16. marca ostali doma in zdaj se šolamo od doma. Ni nam preostalo drugega, kot da smo zavihali rokave in se lotili nalog, ki so nam jih poslali učitelji. Ker pri delu ni bilo zraven učiteljev, je bilo včasih težko, a kot pravijo »po dežju posije sonce« in tako je bilo tudi pri mojem delu na daljavo, saj sem se nanj že navadil.

Ko sem delal nalogo pri matematiki sem mislil, da iz te moke ne bo kruha, a ko sem pisal učiteljici ter jo prosil za nasvet, se mi je zdelo, da sem na konju. Najslabše je, če za vsako stvar iščeš izgovor, saj pravijo, da je vsak izgovor dober, tudi če ga pes na repu prinese. Tako ne moreš narediti ničesar. Lahko bi rekli tudi, da na tak način tiščiš glavo v pesek, saj nočeš videti, kaj moraš narediti in se temu raje izogibaš, vendar ne za dolgo.

Šolanje na daljavo je v teh časih zlata vredno, vendar mi gre tudi velikokrat na živce, saj je pri vseh predmetih veliko dela, sploh, če je treba delati predstavitve. To ti vzame veliko časa, saj moraš najprej najti vse podatke. Ko misliš, da si že skoraj končal, je veliko dela z oblikovanjem, ker moraš lepo razporediti slike in besedilo ter navesti vse vire. Vse stvari poskušam narediti čim prej, da potem lažje zadiham. Trudim se tudi, da bi zgodaj začel s šolskimi opravili, zato se poskušam čim bolj držati pregovora »rana ura, zlata ura«. Bolje mi je, če stvari naredim dopoldan in grem popoldan v naravo.

V tem času so učitelji zlata vredni, saj imajo še pomembnejšo vlogo kot v »normalnih« razmerah. Šola na daljavo zelo hitro mineva, saj se že približuje zaključek šolskega leta.

Tia Filipič, 7. a

Naša šola v času karantene

Tia Filipič, 7.a

KORONA VIRUS

Tjaša Pišek, 2. b

Ne pozabite si umiti rok,
poskrbite za zdravje svojih otrok.
Korona virus nas napada,
našemu planetu vlada.
Zdravniki se trudijo,
svojo pomoč nam nudijo.

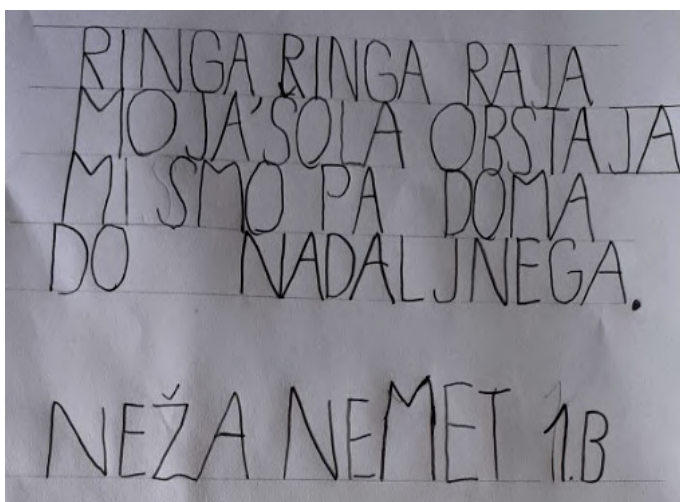
Naša šola zdaj sameva,
vse noči in vse ure dneva.
Je korona virus svet preplaval
učenje naše na kocko je postavil.

V učilnicah zdaj grozna je tišina,
kot da učenje in veselje je že zgodovina.
A ker mi učenci in učitelji smo vrli,
se virusu odločno smo uprli.

Ker še ne vemo, kaj vse se nam obeta,
do učenosti pridemo prek spleta.
V času tem pa tudi smo spoznali,
da le z naravo ostali bomo zdravi.

Res manjka nam v šoli učne ure,
a z vestnim učenjem bomo prišli do mature.
Da pa to ne bodo le željene sanje,
v roke vzemimo tudi kakšno branje.

Pogrešam šolo, sošolce, učitelje in znanje,
klopi v razredu, da sedli bi čimprej spet vanje.
Ostanimo zdravi, srečni in veseli,
da v prostorih šole bi se radostno objeli.

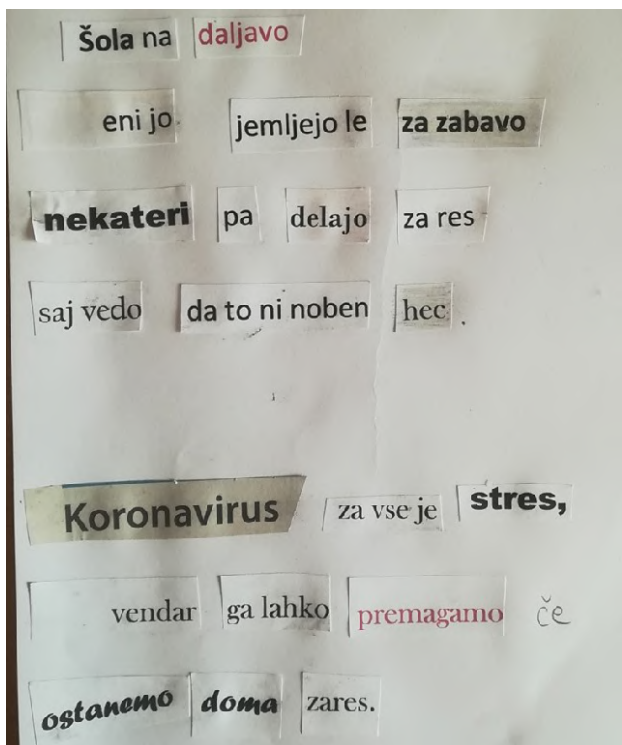
Nenavadni časi

Tia Filipič, 7. a

Novica je udarila kot strela z jasnega. Otroci ne gredo v šolo!

Nič mi ni bilo jasno, kaj sedaj to pomeni. Najprej sem mislila, da bomo imeli kar počitnice in da pouka sploh ne bo. Kmalu sem ugotovila, da sem sanjala in da si zidala gradove v oblakih. Prvi teden sem se neprestano lovila, sploh nisem vedela, kje naj začnem. Zjutraj sem dolgo spala in potem hotela narediti vse naenkrat. Ker sem začela delati prepozno, me je začel loviti čas. Vrtela sem se kot v začaranem krogu. Nato sem trikrat globoko vdihnila, pobrskala po možganih in zavihala rokave. Počasi in postopoma sem se lotila domačega dela. Mami mi je vedno govorila rana ura --zlata ura, zato sem si budilko naslednji dan navila ob 7. uri. Komaj sem si zjutraj pomela oči, že je ob meni stal bratec z nasmejanimi usti do ušes. Oba vsa pljunila v roke in pričela z delom. Saj po jutru se dan pozna! Vse nama je šlo kot po maslu, dokler nama ni začela popuščati energija. Odpravila sva se na sprehod, da zbistriva možgane. Pot nama je prekrižala srna. Tako sva se je ustrašila, da nama je padlo srce v hlače. Stekla sva domov in prigo do povedala staršema v eni sapi. No ja, malo sva tudi pretiravala, saj sva iz muhe naredila slona. Vsak nov dan šolanja na daljavo mi prinese nove izzive. Zavedam se, da so težki časi, ki jih bo težko spraviti na stare tire. Verjamem pa, da po vsakem dežju posije sonce. V tem času sem se naučila veliko novih in pomembnih stvari, ki mi jih tudi tako huda epidemija ne more vzeti. Znanja ti nihče ne more vzeti. Kar se Janezek nauči, to Janez zna!

Ko se ena vrata zaprejo, se druga vrata odprejo. V vsaki težavi je nekaj dobrega in vem, da bo tudi »ta težava« prinesla nekaj dobrega.

Eva Albreht, 9. a

Šola in najstniška leta

Neža Dovjak, 7.a

Če sem iskrena, si prav vsak dan belim glavo s šolo. In tako je prav, mi govorijo, doma in v šoli.

Včasih se mi zgodi, da v svoji najstniški glavi komaj dohajam svoje misli. Doma mi govorijo, da mi ne morejo do živega, in da bi morala biti kos svojim nalogam. Jaz pa v takih situacijah najraje pokažem podplate in si mislim, zakaj mi vedno nekdo soli pamet. No, ko pa se odločim, odločno zaviham rokave. V šoli imam prijateljice, s katerimi najraje uganjamo šale. Včasih nas kakšna učiteljica kar pisano pogleda. Seveda se v teh letih tudi veliko izmišljujemo, zato slišimo besede - ta je pa prazna. Iz šole pridem velikokrat zelena od jeze, saj nekateri menijo, da imajo dolgo roko. Učiteljica skoraj vsak dan nekoga obrenka in to zelo naglas. Sošolci so včasih neznosni, saj ves čas pometajo z drugimi. V šoli so včasih dnevi težki, a se zavedam, da ne smem vreči puške v koruzo. Velikokrat pridem domov z dolgim nosom - ko dobim slabšo oceno. Starši me vedno bodrijo in mi pravijo, naj bom vztrajna, da bom enkrat zagotovo na konju. Jaz pa se takrat zberem in pljunem v roke.

Šola na daljavo

Dijana Pakjić, 7. a

Začelo se je s korona virusom, ki je snel masko z obraza in pokazal zobe celemu svetu.

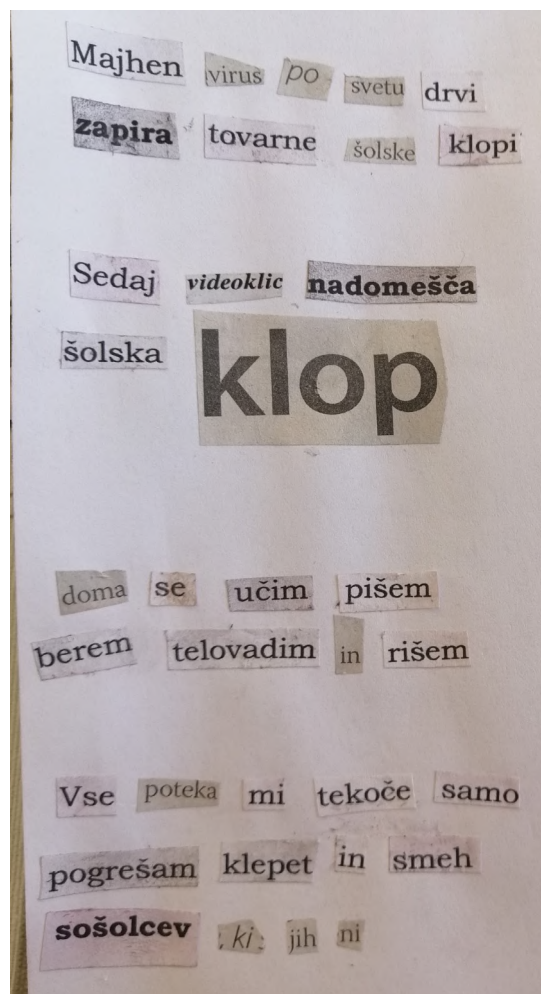
To, da smo zdaj doma in se učimo na daljavo, nam ne povzroča preglavic. Naš razred je zdaj na konju, saj smo se zelo dobro izkazali. Nekaj dni smo bili že doma, pa je začelo liti kot iz škafa. Ampak nič zato, pridno smo zavihali rokave in se podali na delo.

Zdaj smo doma : »Mladost je norost, čez jarek skače, kjer je most.«

V krogu družine si pomagamo in ne iščemo igle v kupu sena.

Vsako jutro vstanemo, kot da gremo v šolo. Jaz vstanem ob 7. uri in po jutru se dan pozna. Vsa zaspala delam za šolo in vedno mislim, kako bom pristala na psu, ampak še nisem. Učno snov včasih stresem iz rokava, včasih mi pa ne gre ravno dobro in si rečem, da je bolje imeti vrabca v roki kot goloba na strehi. Pridobivanje znanja na daljavo mi ne gre slabo, saj mi nihče ne soli pameti, v šoli mi je šlo pa še bolje.

Zdaj upam, da se čim prej vrnemo v šolo in ne hvalimo dneva pred nočjo.

Nika Remškar, 9. a

Nekateri učenci, kot je Zoja Vučko iz 9. b, pa so razvijali svoj likovni talent:

Učenci NIP računalništvo pod mentorstvom učiteljice Sonje Strgar so razmišljali o šolanju na daljavo:

Meni je doma vredu. Ko se je šola zaprla za dva tedna, sem vedela, da bo to še dolgo. Šola na daljavo gre dobro, samo pogrešam prijatelje.

Eva Zvonareva, 6. c

Ko se je šola zaprla, me je bilo malce strah. Skrbelo me je, kako bo šola na daljavo sploh potekala. Najbolj sem pogrešala sošolke. Pogrešam pravi stik s sošolci in razlago učiteljice. Lažje se učim z učitelji.

Kaja Gavranič, 5. c

Imela sem zelo slab občutek. Sploh se nisem mogla skoncentrirati. Zelo sem pogrešala stike z učitelji. Ker smo mi en teden pred karanteno bili v šoli v naravi, pogrešam učitelje še toliko bolj.

Upam da se kmalu vidimo.

Tia Križan, 6. c

Mislil da se bo kmalu končalo in zato se počutim vredu. Upam da se kmalu vidimo. Učiti se mi je lažje in težje za različen predmet. Najbolj pa pogrešam svoje sošolce.

Jure Žitko, 5. c

Mislil sem, da šole na daljavo ne bo, in da karantena ne bo tako dolga. Občutki so bili dobri in slabi. Na začetku sem bil vesel, ker ni bilo več šole, a sem hitro ugotovil, da to ni prav dobra stvar. Ni me bilo strah in ni me skrbelo. Me je pa pred karanteno zanimalo, kaj se bo zgodilo, ko sem zjutraj na avtobusu poslušal radio. Ugotovil sem, da je toliko smrti in okužb, ker se ljudje ne znajo pravilno zaščititi. Mediji pa ljudi polnijo z lažnimi informacijami. Razlika med pravimi in elektronskimi stiki je zelo velika. Prek sms-ov in klicev človeka ne moreš videti ali slišati in je čisto drugače, kot če bi stal zraven osebe in se z njo pogovarjal. Drugo je, ko gre za videoklic a vseeno ni isto. Učenje mi je skoraj enako, le da v šoli lahko dobiš boljše in bolj natančno razlago. Dobil sem veliko novih, veščin kot so pisanje maila in druge.

Nik Pekolj, 6. a

Delo na daljavo je težavnejše od običajnega dela v šoli, ampak je vredu. Najbolj pogrešam sošolce.

Jaka Zupanič, 6. a

Moji občutki so bili nekoliko žalostni in nekoliko veseli. Na začetku sem mislila, da bo šola na daljavo zelo lahka. Prvi teden sem uživala, od drugega tedna pa vse do zdaj pa mi ni več tako všeč. Najbolj sem pogrešam druženje s prijatelji. Razlika med pravimi in elektronskimi stiki je precej velika, saj v živo lahko poveš več stvari in ob tem vidiš človeka, s katerim se pogovarjaš. Snov si lažje zapomnim na daljavo, a vseeno mi morajo starši pomagati pri kaki snovi, ki je ne razumem. Pri učenju na daljavo sem se naučila kar nekaj novih veščin. Spoznala sem, da je šola zelo resna stvar.

Taja Golob, 6. b

Ko so se šole zaprle, nisem bila navdušena, saj ne bom videla svojih sošolcev. Všeč mi je doma, a bi bila raje v šoli. Ni me bilo strah. Ni me skrbelo. Najbolj pogrešam cel svoj razred. S pravim stikom se lahko bolj v miru pogovarjaš ter izraziš besede s svojo mimiko. Lažje se učim v šoli, saj je v šoli še razlaga učiteljev. Nisem se naučila nobenih novih veščin. Nisem ničesar spoznala.

Zala Mokotar, 6. b

Delo na daljavo mi je všeč, saj imam več časa in mi ni treba hiteti. Všeč mi je, ko imamo video klice.

Nejc Furlan, 6. a

Tim Hosta, 5. b

Moji občutki so nekaj vmes. Nič me ni skrbelo. Lažje se mi je učiti na daljavo.

Nejc Vukašinič, 6. b

Učenci so se pri LUM pod mentorstvom Davida Pirnata ukvarjali s kiparstvom in izdelavo najrazličnejših maket:

Urška Ogrin, 8. c

Hana Gabrovšek, 8. b

Miha Vihtelič

Luka Marinič, 8. c

Petra Samotorčan

Bine Pivk, 8. b

Gaj Jurij Gabrovšek, 9. a

Miha Cimprič, 9. b

Manca Urh, 9. b

Arnel Rušitoski, 9. a

Vanja Furlan, 9. b

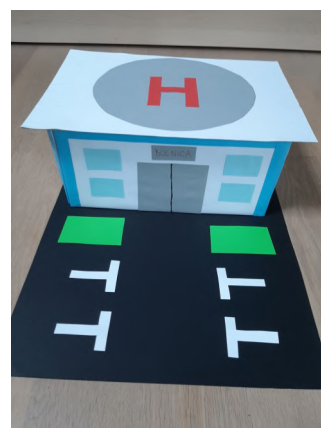
Sara Jemec, 9. b

Viktorija Bradeško, 8. c

Van Vučko, 9. b

Žan Čuden, 9. b

NI ČASA ZA DOLGČAS

ISKANJE BESED

Sara Jemec, 9. b

V mreži poišči besede:

rokavice, virus, maske, dom, učenje, internet, epidemija, pandemija, šola, zdravje, ukrepi.

E	G	D	T	H	C	K	U	H	F	M	O	Ž	L	Č
P	A	K	O	D	Š	B	R	J	I	S	A	I	P	D
I	F	E	Ž	D	V	S	K	A	P	K	F	S	J	F
D	J	J	V	I	R	U	S	K	E	G	B	U	K	L
E	K	V	S	B	F	Č	G	H	R	P	O	F	A	E
M	O	A	J	C	V	E	J	F	K	T	Š	G	E	U
I	J	R	Š	D	Č	N	B	O	U	H	T	O	D	O
J	D	D	F	Z	H	J	K	Č	S	V	N	G	L	L
A	F	Z	G	I	O	E	E	M	Z	J	F	U	J	A
A	S	C	K	C	H	Ž	D	N	E	U	A	R	S	D
G	E	R	I	O	P	A	N	D	E	M	I	J	A	Š
D	O	M	F	H	U	A	Č	C	V	S	U	I	P	L
R	D	F	T	Č	V	R	O	K	A	V	I	C	E	D
I	N	T	E	R	N	E	T	S	U	T	K	N	T	U
R	U	Ž	D	C	U	I	O	P	R	F	G	H	A	K

GEOGRAFSKA KRIŽANKA

Bina Fefer, 6. a

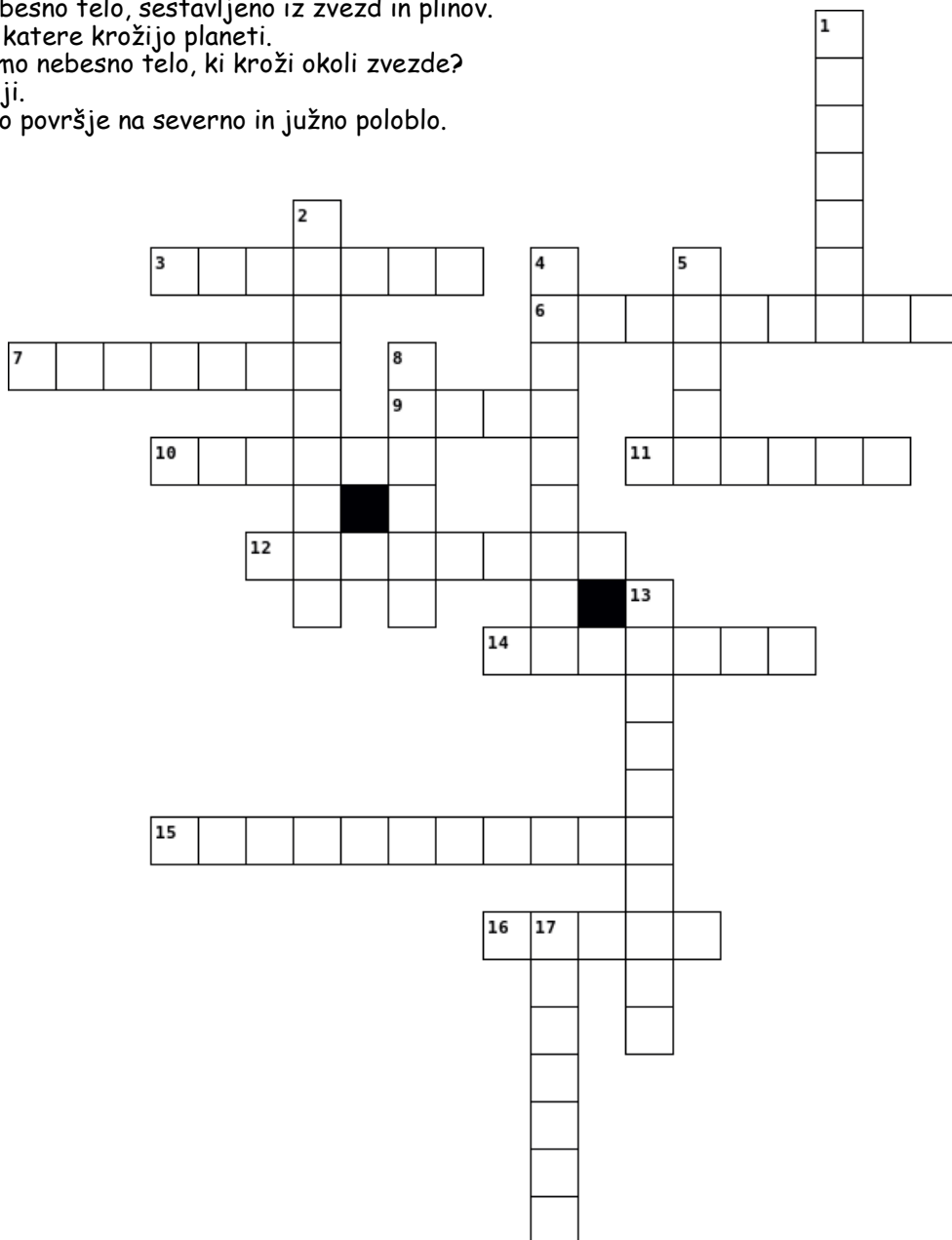
Reši geografsko križanko!

VODORAVNO

3. Neskončno velik prazen prostor, v katerem se gibljejo nebesna telesa.
6. Plašč plinov, ki obdaja planete.
7. ... sestavljajo Sonce in druga nebesna telesa.
9. Zemljin edini naravni satelit.
10. Velika nepretrgana površina kopnega na planetu Zemlja.
11. Kroži okoli Sonca in je 3. planet po vrsti.
12. Kamnit ali kovinski del snovi, ki pade na zemeljsko površje iz vesolja.
14. Umetno telo, ki kroži okrog Zemlje.
15. Privlačna sila, ki vpliva na obliko in gibanje nebesnih teles.
16. Kako se imenuje oblika Zemlje?

NAVPIČNO

1. Reliefu z drugo besedo rečemo tudi ...
2. Nanjo vpliva veliko dejavnikov, kot so podnebje, relief, pitna voda, rodovitna prst ...
4. Velikansko nebesno telo, sestavljeno iz zvezd in plinov.
5. Zvezda, okoli katere krožijo planeti.
8. Kako imenujemo nebesno telo, ki kroži okoli zvezde?
13. Veda o Zemlji.
17. Deli Zemljino površje na severno in južno poloblo.

REBUS

Aljaž Sajko, 6. b

~~1.2.3.4.5.6.7.~~
B=P

~~1.2.3.4.5.~~

~~1.2.3.4.5.6.7.~~

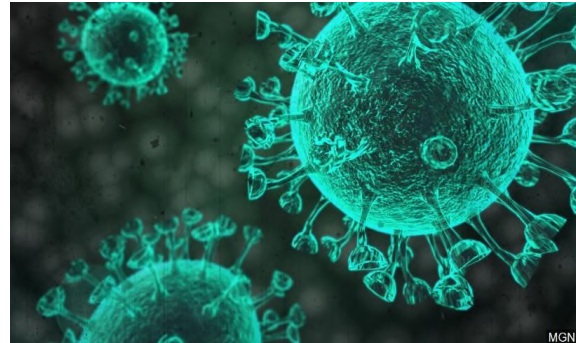
NIK

REBUS

Anže Rupnik, 6. b

1.2. 3. 4. 5. 6.
L=R

1. 2. 3. 4. 5.

Triki in nasveti za hitro in uspešno učenje

Eva Albreht in Nika Remškar, 9. a

Se je tudi tebi kdaj zgodilo, da ti preprosto ni ostalo časa za učenje? Si nikakor nisi mogel zapomniti snovi? Se nisi znašel iz svojih zapiskov?

Tukaj imamo nekaj nasvetov za tvoje težave:

NAREDI SI ZAPISKE

Naredi si povzetke iz vsake učne snovi, saj se boš iz svojih zapiskov najboljše znašel.

NASVET: Pomembne stvari podčrtaj z barvnimi pisali.

NAČRTUJ SI ČAS ZA UČENJE

Razdeli si sklope učne snovi za vsak dan posebej.

NASVET: V pomoč ti je lahko časovna tabela, v katero napišeš vse svoje obveznosti in si tako lažje razporediš čas za učenje.

ODMORI

Med učenjem si naredi 10- do 15-minutne odmori, še preden postaneš utrujen.

NASVET: Med odmori lahko poješ tudi kakšno sadje, saj pripomore k večji koncentraciji.

SPANJE

Zvečer pojdi spat zgodaj. Če boš naslednji dan spočit, si boš snov lažje zapomnil.

NASVET: Zjutraj se zbudi zgodaj in ponovi snov, ki si se jo naučil včeraj. Naš miselni proces najbolje deluje zjutraj.

MISELNI VZORCI IN SLIKE

Svoje zapiske si lahko narediš v obliki miselnih vzorcev, saj bodo tako veliko bolj pregledni.

NASVET: Če si vizualni tip, lahko k miselnemu vzorcu dodaš tudi slike, tako si boš snov lažje zapomnil.

SPROTNO UČENJE

Vsak dan poskusi ponoviti snovi, ki ste jo danes obravnavali v šoli.

NASVET: Če boš vsak dan ponovil snov, se ti pred testom ne bo treba toliko učiti.

Kako najbolje preživeti počitnice?

Anja Vičič Čikovin, Nuša Trček in Saša Trček, 9. a

Organiziraj novo zabavo

Če boš počitnice preživel/a doma in veš, da so tudi tvoji prijatelji nekje blizu, lahko organiziraš zanimivo zabavo in na ta način popestriš poletno dogajanje. Za pomoč pri organiziranju zabave si pomagaj tako, da narediš seznam stvari, ki bi jih rad vključil v svojo zabavo.

Posveti se svojemu najljubšemu hobiju

Med poletnimi počitnicami ti preostane še veliko časa, ki ga lahko posvetiš svojemu najljubšemu hobiju. Ne pozabi pa, da je med poletjem pomembno, da delaš tisto, kar te veseli in poskusiš ta čas čim bolj izkoristiti.

Odpravi se v adrenalinski park (ali pa kateri drugi športni park)

Adrenalinski parki so odlična priložnost za rekreacijo med poletnimi počitnicami. V adrenalinski park se lahko odpraviš sam ali pa s prijatelji. Če se boš odločil, da adrenalinski park obiščeš s prijatelji, verjemi da tega druženja ne boš nikoli pozabil.

Pojdi na koncert

Koncerti so odlična priložnost za sklepanje novih prijateljstev. Poleg tega pa je to priložnost za uživanje in sproščanje ob dobri glasbi.

Kristina Budna, 2. b

ŽELIMO VAM LEPE POČITNICE!

